

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.11.2016
COM(2016) 852 final

2016/0362 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí
a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a kterou se mění
směrnice 98/26/ES, 2002/47/ES, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/ES, 2004/25/ES
a 2007/36/ES**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhované změny směrnice 2014/59/EU (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank) je součástí legislativního balíčku, který rovněž zahrnuje změny nařízení č. 575/2013/EU (nařízení o kapitálových požadavcích neboli CRR), směrnice 2013/36/EU (směrnice o kapitálových požadavcích neboli CRD) a nařízení (EU) č. 806/2014 (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí).

V minulých letech uskutečnila Evropská unie zásadní reformu regulatorního rámce finančních služeb, aby zvýšila odolnost finančních institucí v EU, do značné míry na základě celosvětových standardů dohodnutých s mezinárodními partnery EU. Balíček reforem především zahrnoval nařízení (EU) č. 575/2013 (nařízení o kapitálových požadavcích neboli CRR) a směrnici 2013/36/EU (směrnice o kapitálových požadavcích neboli CRD) o obezřetnostních požadavcích a dohledu nad institucemi, směrnici 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení (EU) č. 806/2014 o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Tato opatření byla přijata v reakci na finanční krizi, k níž došlo v letech 2007–2008. Absence adekvátních rámců pro řízení a řešení krizí přiměla vlády na celém světě přistoupit v důsledku finanční krize k opatřením zaměřeným na záchranu bank. Následný dopad těchto opatření na veřejné finance a nežádoucí motivace k zespoličenštění nákladů na selhání bank zdůraznily nutnost nalezení odlišného přístupu pro řízení bankovních krizí a ochranu finanční stability.

V rámci Unie a v souladu se zásadními kroky, které byly dohodnuty a přijaty na mezinárodní úrovni, vytvořily směrnice 2014/59/EU (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank)¹ a nařízení (EU) č. 806/2014 (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí)² solidní rámec řešení bankovních krizí pro účinné řešení bankovních krizí a omezení jejich negativního dopadu na finanční stabilitu a veřejné finance. Základem nového rámce řešení krizí je rekapitalizace z vnitřních zdrojů spočívající v odpisu dluhů nebo konverzi pohledávek či jiných závazků na kapitálovou účast v souladu s předem definovanou hierarchií. Tento nástroj lze použít pro absorpci ztrát a vnitřní rekapitalizaci instituce, která je v selhání nebo se do stavu selhání pravděpodobně dostane, tak aby byla obnovena její životaschopnost. Náklady spojené se selháním dané instituce tak místo daňových poplatníků ponesou akcionáři a další věřitelé. Na rozdíl od jiných jurisdikcí rámec pro ozdravné postupy a řešení krize bank v Unii již orgánům příslušným k řešení krize nařizuje stanovit pro každou úvěrovou instituci nebo investiční podnik („instituce“) minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky (MREL), které se skládají ze závazků velmi dobře použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které budou použity k absorpci ztrát a rekapitalizaci institucí v případě selhání. Právní

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30. 7. 2014, s. 1).

předpisy v přenesené pravomoci týkající se praktického naplnění tohoto požadavku byly nedávno přijaty Komisí³.

Na globální úrovni vydala Rada pro finanční stabilitu dne 9. listopadu 2015 specifikaci celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC) (norma TLAC), která byla přijata o týden později na summitu G20 v Turecku⁴. Norma TLAC vyžaduje od globálních systémově významných bank (G-SVB), označovaných v unijní legislativě jako globální systémově významné instituce (G-SVI), aby měly dostatečný objem vysoce absorpčních (k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů použitelných) závazků pro zajištění rychlé a hladké absorpce ztrát a rekapitalizace v případě řešení krize. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015⁵ se Komise zavázala, že do konce roku předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení normy TLAC v dohodnuté lhůtě do roku 2019. Komise se navíc zavázala provést revizi stávajících pravidel MREL s cílem zajistit úplný soulad s mezinárodně dohodnutou normou TLAC prostřednictvím posouzení zjištění ze zprávy, kterou musí Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) poskytnout Komisi na základě čl. 45 odst. 19 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Orgán EBA již publikoval prozatímní verzi této zprávy dne 19. července 2016⁶ a vydání závěrečné zprávy se očekává v průběhu prosince 2016.

Ačkoliv rámec BRRD zůstává platný a solidní, hlavním cílem tohoto návrhu je provedení normy TLAC a integrace požadavku TLAC do obecných pravidel MREL, s tím, že by se mělo zabránit duplikaci uplatňování dvou souběžných požadavků. Ačkoliv TLAC i MREL sledují stejný regulační cíl, existují mezi nimi určité rozdíly, zejména s ohledem na konstrukci obou předpisů. Oblast působnosti MREL se nevztahuje pouze na G-SVI, ale na celý bankovní sektor Unie. Na rozdíl od normy TLAC, která obsahuje harmonizovanou minimální úroveň, úroveň MREL určují orgány příslušné k řešení krize na základě konkrétního posouzení institucí, které se provádí případ od případu. A konečně, minimální požadavek TLAC by měl být plněn v zásadě pomocí podřízených dluhových nástrojů, zatímco pro účely MREL by podřízení dluhových nástrojů mohlo být orgány příslušnými k řešení krize požadováno případ od případu v takovém rozsahu, který bude potřebný pro zajištění toho, aby s věřiteli zapojenými do rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebylo v daném případě zacházeno hůře než v hypotetickém scénáři insolvence (která je ve vztahu k řešení krize hypotetickým srovnávacím scénářem). Za účelem dosažení jednoduchého a transparentního rámce poskytujícího právní jistotu a sladěnost předpisů Komise navrhuje začlenit normu TLAC do stávajících pravidel MREL a zajistit, aby oba požadavky byly plněny pomocí značnou měrou podobných nástrojů. Tento přístup vyžaduje zavedení

³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1450 ze dne 23. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující kritéria týkající se metodiky pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (Úř. věst. L 237, 3.9.2016, s. 1).

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution (Zásady týkající se kapacity v případě řešení krize absorbovat ztráty a provádět rekapitalizaci u globálních systémově významných bank (G-SVB))*, *Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet (Specifikace celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC))*, 9.11.2015.

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „*Dokončení bankovní unie*“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

omezených úprav stávajících pravidel MREL tak, aby byla zajištěna technická sladnost se strukturou požadavků na G-SVI.

Zejména je nutné provést další vhodné technické změny stávajících pravidel o MREL a uvést tak tato pravidla do souladu s normou TLAC, pokud jde mimo jiné o jmenovatele používané pro měření schopnosti absorbovat ztráty, o interakci s požadavky na kapitálové rezervy, o sdělování rizik investorům a o jejich použití ve vztahu k různým strategiím řešení krize. Při zavádění normy TLAC pro G-SVI nebude mít přístup Komise zásadní vliv na zátěž institucí, které nejsou G-SVI, která je spojena s dodržováním ustanovení o MREL.

Z praktického hlediska bude harmonizovaná minimální úroveň normy TLAC v Unii zavedena prostřednictvím změny nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích (CRR a CRD)⁷, zatímco navýšení specifické pro jednotlivé G-SVI a požadavek MREL specifický pro jednotlivé instituce, u nichž se nejedná o G-SVI, budou řešeny prostřednictvím cílených změn směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Tento návrh upravuje konkrétně cílené změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, které se týkají provedení normy TLAC v Unii. Jako takový je tento návrh součástí širšího balíčku přezkumu finanční legislativy Unie zaměřujícího se na omezení rizik ve finančním sektoru (přezkum CRR/CRD) a posílení jeho pružnosti a odolnosti.

Kromě toho na základě názorů vyjádřených řadou respondentů v reakci na výzvu ke sdělení skutečností, která byla v září 2015⁸ adresována zúčastněným stranám, tento návrh pozměňuje směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank s cílem snížit náklady bank na dodržování předpisů v případech, kdy se jejich závazky řídí právem třetích zemí. Ukázalo se, že stávající požadavek je obtížné dodržovat v praxi, v důsledku čehož je jeho přidaná hodnota pro způsobilost bank k řešení krize omezená. Z toho důvodu je nutné zavést do smluvních vztahů bank ze zemí Unie se subjekty z třetích zemí více pružnosti tím způsobem, že orgány příslušné k řešení krize budou oprávněny upustit – při zachování určitých přísných bezpečnostních opatření – od povinnosti zahrnovat do smluvních podmínek zvláštní podmínky za tím účelem, aby ve třetích zemích byly uznávány účinky rekapitalizace z vnitřních zdrojů vůči závazkům, které se řídí právem těchto třetích zemí. Stávající pravidla se v praxi vymáhají velmi obtížně.

Navíc na základě výzvy Rady ECOFIN v jejích závěrech ze dne 17. června 2016 tento návrh pozměňuje směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, pokud jde o to, jak budou orgány příslušné k řešení krize uplatňovat nástroje pro uložení moratoria v průběhu řešení krize, tj. pravomoc pozastavit plnění závazků banky vůči třetím stranám. Harmonizace této

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27. 6. 2013, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176 ze dne 27. 6. 2013, s. 338).

⁸ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/summary-of-responses_en.pdf, shrnutí příspěvků k „Výzvě ke sdělení skutečností“.

pravomoci by měla přispět k tomu, že relevantní orgány budou schopny stabilizovat dotyčnou instituci v období před a případně i po řešení krize.

- **Soulad se stávajícími strategickými ustanoveními v této oblasti politiky**

Již stávající rámec pro řešení krize bank v Unii vyžaduje, aby všechny evropské banky měly v držení dostatečný objem závazků schopných vysoké absorpce ztrát (závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů). Sladěním stávajícího požadavku na G-SVI s celosvětovou normou TLAC tento návrh zlepší a usnadní uplatňování stávajících pravidel. Návrh je tudíž v souladu s celkovým cílem rámce Unie na řešení krize bank snížit účast daňových poplatníků na řešení krize bank.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je součástí širšího přezkumu finanční legislativy Unie (přezkumu CRR/CRD) zaměřujícího se na omezení rizik ve finančním sektoru při současném posílení udržitelného financování ekonomické činnosti. Je v plném souladu se základními cíli EU podporovat finanční stabilitu, snížit účast daňových poplatníků na hrazení nákladů na řešení krize bank a také přispět k udržitelnému financování ekonomiky.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Navrhovaná směrnice mění stávající směrnici – směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank. Právní základ návrhu je stejný jako právní základ uvedené, což je článek 114 SFEU. Toto ustanovení umožňuje přijímání opatření na sbližování vnitrostátních ustanovení, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Návrh harmonizuje vnitrostátní právní předpisy o ozdravných postupech a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, zejména pokud jde o jejich schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace při řešení krize, a to v rozsahu, který je nutný pro zajištění toho, aby členské státy a banky v Unii měly stejné nástroje a schopnost řešit selhání bank v souladu s dohodnutými mezinárodními normami (norma TLAC).

Zavedením harmonizovaných požadavků pro banky ve vnitřním trhu tento návrh výrazně snižuje riziko toho, že by v členských státech platily odlišné předpisy o schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace při řešení krizí bank, což by mohlo narušovat hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Cílem návrhu je tudíž vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Článek 114 SFEU je tudíž vhodným právním základem.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Podle zásady subsidiarity, která je stanovena v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, by měla Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, jednat pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Unie a členské státy se zavázaly zavádět mezinárodní normy. V situaci, kdy by Unie nepodnikla žádné kroky, by členské státy musely samy ve svých vlastních jurisdikcích zavést

celosvětovou normu TLAC bez možnosti změny stávajícího rámce, který vyplývá ze směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a z nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. V důsledku toho s ohledem na významné rozdíly mezi normou TLAC a stávajícím rámcem a s ohledem na případně odlišné interpretace specifikace TLAC vnitrostátními regulačními orgány by na banky, zejména G-SVI, musely být uplatňovány dva souběžné požadavky (příčemž samotný minimální požadavek TLAC by byl uplatňován v jednotlivých členských státech rozdílně), což by vedlo ke vzniku dodatečných nákladů pro banky i veřejné orgány (orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize). Kroky Unie jsou proto žádoucí k tomu, aby byla v Unii harmonizovaným způsobem zavedena celosvětová norma TLAC a aby byl stávající rámec sladěn s touto normou tak, aby se podařilo co možná nejvíce zmírnit náklady bank a veřejných orgánů na dodržování předpisů při současném zajištění efektivního řešení krizí v případě selhání bank.

- **Proporcionalita**

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma činnosti Unie neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejích cílů v souladu s celkovými cíli Smluv.

Při zavádění normy TLAC pro globální G-SVI by tento návrh nijak závažně neovlivnil zátěž bank spojenou s dodržováním stávajících pravidel o schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace, jelikož tento návrh nerozšiřuje uplatňování minimální úrovně TLAC na další subjekty kromě G-SVI. Návrh navíc výrazně omezuje náklady bank, zejména G-SVI, na dodržování normy TLAC tím, že v rámci možností uvádí stávající pravidla do souladu s touto normou. A konečně, návrh nerozšiřuje uplatňování minimální úrovně TLAC na další subjekty, které nespádají do kategorie G-SVI. Pro subjekty, které nejsou v kategorii G-SVI, návrh naopak zachovává stávající celkovou zásadu, že kvalitu a úroveň požadavku na absorpci ztrát a rekapitalizaci by měly orgány příslušné k řešení krize šít jednotlivým bankám na míru na základě jejich rizika, velikosti, vzájemné propojenosti a zvolené strategie řešení krize. Pokud jde o G-SVI, na které se vztahuje minimální úroveň TLAC, návrh předtím, než bude požadovat jakékoliv navýšení specifické pro jednotlivé instituce, požaduje, aby orgány příslušné k řešení krize posoudily, zda je takové navýšení nutné, přiměřené a odůvodněné. Ustanovení tohoto návrhu jsou proto přiměřená k tomu, co je nezbytné pro dosažení cílů návrhu.

3. VÝSLEDKY POSOUZENÍ DOPADŮ

Posouzení dopadů

Návrh je součástí širšího balíčku přezkumu finanční legislativy Unie zaměřujícího se na omezení rizik ve finančním sektoru (přezkumu CRR/CRD) a jako takový je předmětem rozsáhlého posouzení dopadů. Návrh zprávy o posouzení dopadů byl dne 7. září 2016 předložen Výboru Komise pro kontrolu regulace⁹. Výbor vydal dne [datum] záporné stanovisko. Po předložení dalších skutečností za účelem doložení určitých prvků tohoto balíčku vydal výbor dne 27. září 2016 stanovisko kladné.

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy Komise provedla posouzení dopadů několika politických alternativ. Možnosti politiky byly posouzeny na základě jejich porovnání s klíčovými cíli, jimiž je zvýšit schopnost bank absorbovat ztráty a jejich schopnost rekapitalizace při řešení krizí a posílit právní jistotu a vnitřní sladěnost rámce pro řešení krize.

⁹ [Odkaz na posouzení dopadů a jeho shrnutí].

Posouzení bylo provedeno tím způsobem, že byla posouzena účinnost dosažení výše uvedených cílů a nákladová efektivnost provádění různých možností politiky.

Pokud jde o provedení normy TLAC v Unii, byly při posouzení dopadů zvažovány tři možnosti politiky. V rámci první možnosti by se směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nadále uplatňovala ve své současné formě. Druhá možnost počítá s tím, že norma TLAC pro G-SVI by byla začleněna do stávajícího rámce řešení krizí, přičemž tento rámec by byl odpovídajícím způsobem změněn tak, aby zajišťoval plnou kompatibilitu s normou TLAC. Třetí možnost politiky navrhuje navíc rozšířit působnost minimální úrovně TLAC i na jiné systémově významné instituce v Unii (J-SVI), než jsou G-SVI. Posouzení dopadů dospělo k závěru, že druhá možnost politiky plní relevantní politické cíle nejlépe. Zejména na rozdíl od první možnosti zajišťuje harmonizované provedení normy TLAC u všech G-SVI v Unii tím, že sníží jejich náklady na dodržování potenciálně dvou odlišných požadavků (normy TLAC a stávající směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank) při zajištění jednotné interpretace normy TLAC v EU. Tato možnost zvýší způsobilost G-SVI v Unii k řešení krize a zabrání účinkům šíření krize vyplývajícím z vzájemného držení aktiv mezi G-SVI. Tomuto účelu budou sloužit zvláštní pravidla normy TLAC, která v současné době nejsou ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank stanovena (tj. minimální úroveň TLAC ve formě podřízených dluhových nástrojů, odpočet nástrojů způsobilých plnit normu TLAC, jež vzájemně drží G-SVI). Tato možnost zajistí provedení normy TLAC v Unii, což by posílilo očekávání vůči ostatním jurisdikcím, že s cílem celosvětově posílit způsobilost G-SVB k řešení krize udělají totéž. Na druhé straně je této politické možnosti nutno dát přednost před třetí možností, protože nebude mít nevýhodu spočívající v uplatnění minimální úrovně TLAC vůči jiným bankám než G-SVI (J-SVI), pro které se tato úroveň minimálního požadavku TLAC nemusí jevit jako dobře kalibrovaná s ohledem na jejich značnou rozdílnost z hlediska velikosti, modelu podnikání, vzájemné propojenosti a systémového významu.

Hodnocení dopadů ukázalo, že dodržování článku 55 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, který vyžaduje, aby ve smlouvách řídících se právem třetích zemí byla uznávána rekapitalizace z vnitřních zdrojů, vyvolává dva druhy problémů. Za prvé, některé protistrany z třetích zemí odmítají do finančních smluv s bankami Unie zahrnovat ustanovení, jímž se uznává pravomoc Unie provést rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. To v některých případech nutí banky Unie k tomu, aby takové smlouvy vůbec neuzavíraly, aby tak splnily podmínky článku 55 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. V extrémních případech by to mohlo znamenat, že by byly nuceny ukončit určitou část svých podnikatelských aktivit (např. financování obchodu). Za druhé, i v případech, kdy jsou protistrany ze třetích zemí ochotné ustanovení související s rekapitalizací z vnitřních zdrojů ve svých smlouvách s bankami Unie akceptovat, místní orgán dohledu jim v tom mohou v některých případech zabránit. V takovém případě mají banky jedinou možnost, jak článek 55 uvedené směrnice dodržet, a to buď porušit pravidla požadovaná místním orgánem dohledu, nebo příslušnou část své obchodní činnosti ukončit. Pro řešení tohoto problému bylo považováno za nutné toto pravidlo pozměnit. Zvolená možnost politiky poskytuje orgánům příslušným k řešení krize možnost od tohoto požadavku upustit, pokud to závažným způsobem neovlivní schopnost dotyčných bank absorbovat ztráty, ani jejich schopnost rekapitalizace.

Co se týče pravomoci pozastavit platební povinnosti (moratorium), byl v posouzení dopadů zdůrazněn význam tohoto nástroje zejména ve fázi vedoucí k řešení krize. Moratorium umožňuje zmrazení platebních toků po krátké časové období, což usnadňuje kvantifikaci disponibilních aktiv a závazků. Tento nástroj je velmi užitečný jak v kontextu opatření přijatých před řešením krize (a konkrétněji v kontextu včasného zásahu), tak během řešení krize. Posouzení dopadů rovněž analyzovalo potenciální výhody další harmonizace

dostupných nástrojů. V daném kontextu uvádí, že ačkoliv směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank již obsahuje opatření umožňující pozastavit platební povinnosti, byla tato opatření provedena na vnitrostátní úrovni velmi rozdílnými způsoby a je možné, že neumožňují dostatečně jednotné uplatňování této povinnosti, pokud jde o důležité prvky, jako je působnost, fáze použití, spouštěcí podmínky a doba trvání pozastavení této povinnosti. Z těchto důvodů je navrženo zavést dva další nástroje pro uložení moratoria, které mohou být aktivovány ve fázi včasného zásahu, respektive ve fázi řešení krize. Podmínky pro uložení moratoria, jakož i doba trvání a působnost jeho použití jsou přesně stanoveny tak, aby zajistily jejich konzistentní provádění na vnitrostátní úrovni.

Základní práva

Tento návrh dodržuje základní práva a respektuje zásady zakotvené zejména v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na vlastnictví a svobodu podnikání, a je nutno jej v souladu s těmito právy a zásadami používat. Tato směrnice zejména zajišťuje, aby zásah do vlastnických práv věřitelů bank nebyl nepřiměřený. Dotčeným věřitelům by proto neměly vzniknout větší ztráty, než jaké by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo k likvidaci instituce v rámci běžného úpadekového řízení.

4. ROZPOČTOVÉ DOPADY

Návrh nemá žádný dopad na rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Návrh vyžaduje, aby členské státy provedly změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank do svých právních řádů nejpozději do dvanácti měsíců ode dne, kdy změněná směrnice vstoupí v platnost. Návrh dále vyžaduje, aby banky splnily pozměněná pravidla do šesti měsíců ode dne provedení návrhu. Banky budou povinny pravidelně informovat relevantní úřady o objemu svých způsobilých nástrojů. Orgán EBA je povinen dvakrát ročně ode dne provedení Komisi informovat o způsobu, jakým jsou pravidla o schopnosti bank absorbovat ztráty a o jejich schopnosti rekapitalizace v rámci Unie provedena a uplatňována.

Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Jak bylo vysvětleno výše, změny CRR, které jsou součástí téhož legislativního balíčku, budou zahrnovat pravidla o minimálním požadavku TLAC na G-SVI, zatímco tento návrh řeší navýšení pro jednotlivé G-SVI a obecné požadavky pro všechny banky v Unii. Tento návrh obsahuje celou řadu cílených změn stávající směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Změny článků 2, 12 a 13 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank

Norma TLAC i směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank pracují jak se strategií řešení krize s jedním vstupním bodem („zahájení řešení krize v jednom okamžiku“, SPE), tak i s více vstupními body („zahájení řešení krize ve více okamžicích“, MPE). V rámci strategie SPE je krize řešena pouze v jednom subjektu skupiny (obvykle se jedná o mateřskou společnost), zatímco ostatní subjekty skupiny (obvykle fungující dceřiné podniky) nejsou do řešení krize zařazeny, ale jejich ztráty jsou převedeny na subjekt, jehož krize má být vyřešena. V rámci strategie MPE může být krize řešena ve více než jednom subjektu. Pro účinné uplatnění žádoucí strategie řešení krize je důležitá jasná identifikace subjektů, jejichž krizi je třeba vyřešit („subjekty řešící krizi“), a dceřiných podniků, které k nim patří („skupiny řešící

krizi“). Tato identifikace je navíc důležitá také pro určení úrovně, na níž se použijí pravidla o schopnosti absorbovat ztráty, kterou by finanční instituce měly dodržet. Z toho důvodu změny článku 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank zavádí pojmy „subjekt řešící krizi“ a „skupina řešící krizi“. Změny článků 12 a 13 týkající se plánování řešení krize na úrovni skupiny výslovně požadují, aby orgány příslušné k řešení krize identifikovaly subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi v rámci finanční skupiny a aby odpovídajícím způsobem posoudily dopady plánovaných opatření k řešení krize v rámci této skupiny s cílem zajistit efektivní vyřešení krize na úrovni této skupiny.

Změny článku 45 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank

Článek 45 se ruší a je nahrazen následujícími novými ustanoveními: články 45, 45a, 45b, 45c, 45d, 45e, 45f, 45g, 45h, 45i a 45k.

V současné době se požadavek MREL specifický pro jednotlivou instituci měří jako procento z celkových závazků této instituce. Změněný článek 45 harmonizuje metriku k měření MREL s minimálními požadavky na G-SVI, jak stanoví norma TLAC („minimální požadavek TLAC“). Požadavek MREL specifický pro jednotlivou instituci by tudíž měl být vyjádřen jako procento z celkové výše rizikové expozice a z míry expozice pákového poměru příslušné instituce.

Článek 45a zachovává stávající výjimku z požadavku MREL pro hypoteční úvěrové instituce pod podmínkou, že vnitrostátní úpadková řízení nebo podobné postupy umožňují efektivní absorpci ztráty věřiteli, která dosáhne účelu řešení krize. Kromě toho upřesňuje, že instituce, které jsou vyňaty z působnosti MREL, by neměly být součástí celkového konsolidovaného požadavku na úrovni skupiny řešící krizi.

Článek 45b specifikuje kritéria způsobilosti pro nástroje a položky, které by se mohly brát v úvahu pro plnění MREL. Toto ustanovení uvedená kritéria přesně sladuje s kritérii způsobilosti, která jsou uvedena v normě TLAC pro minimální požadavek TLAC. Tato kritéria jsou tudíž totožná, s výjimkou níže uvedeného.

Co se týče záběru pokrytých nástrojů, určité dluhové nástroje s rysy derivátů, jako jsou například strukturované dluhopisy, jsou způsobilé pro plnění požadavku MREL, protože by mohly dostatečně absorbovat ztráty při řešení krize. Strukturované dluhopisy jsou dluhové závazky s vloženým derivátovým prvkem. Jejich výnos se přizpůsobuje výnosům z referenčních aktiv, jako jsou jednotlivé akcie, akciové indexy, fondy, úrokové sazby, komodity nebo měny. Článek 45b upřesňuje, že strukturované dluhopisy jsou způsobilé plnit požadavek MREL do té míry, pokud mají fixní výši jistiny splatnou v datum splatnosti, přičemž od derivátu se odvozuje pouze dodatečný výnos, který závisí na výkonnosti referenčního aktiva. Důvodem je to, že fixní výše jistiny je předem známá v době vydání, její hodnota je stabilní během celého životního cyklu strukturovaného dluhopisu a lze ji snadno použít pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v rámci řešení krize.

Na základě normy TLAC by měl být minimální požadavek TLAC plněn pomocí převážně podřízených dluhových nástrojů, které se v případě insolvence zařazují do nižšího pořadí než nadřazené závazky, které jsou výslovně vyloučeny z působnosti minimálního požadavku TLAC a k nimž patří např. pojištěné vklady, deriváty a daňové a další závazky podle

veřejného práva. Za účelem splnění požadavku MREL specifického pro jednotlivou instituci by orgány příslušné k řešení krize v jednotlivých případech mohly aktuálně požadovat podřízení způsobilých dluhových nástrojů. Nová ustanovení článku 45b dále specifikují, že podřízení by mohlo být požadováno v rozsahu potřebném k tomu, aby se usnadnilo uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, zejména existují-li jasné známky toho, že věřitelé zapojení do procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů pravděpodobně ponesou v důsledku řešení krize ztráty, které by přesáhly jejich potenciální ztráty v případě insolvence, a pouze v takové míře, která bude nutná pro pokrytí té části ztrát, která pravděpodobně přesáhne ztráty v případě insolvence. Případným podřízením nástrojů, které by požadovaly orgány příslušné k řešení krize pro účely splnění požadavku MREL specifického pro jednotlivou instituci, by neměla být dotčena možnost splnit minimální požadavek TLAC částečně pomocí nepodřízených dluhových nástrojů v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 a v souladu s normou TLAC.

Článek 45c specifikuje podmínky pro určení MREL pro všechny subjekty. MREL by měl bankám umožňovat, aby absorbovaly ztráty očekávané při řešení krize a aby se po vyřešení krize rekapitalizovaly. Orgány příslušné k řešení krize musí řádně odůvodnit uloženou úroveň MREL na základě zvolené strategie řešení krize. Jako taková by tato úroveň neměla překročit součet výše ztrát očekávaných při řešení krize, které odpovídají požadavkům na kapitál institucí, a výše rekapitalizace, která umožňuje, aby subjekt po vyřešení krize splnil vlastní kapitálové požadavky nutné pro získání povolení k výkonu činností na základě zvolené strategie řešení krize. Požadavek MREL by měl být vyjádřen jako procento z celkové míry rizikové expozice a z míry pákového poměru a instituce by měly současně plnit úroveň vyplývající z obou těchto způsobů jeho měření.

Pokud jde o G-SVI, článek 45d specifikuje, že navýšení kapitálu a způsobilých závazků, které je specifické pro jednotlivou instituci a jde nad rámec minimální úrovně TLAC v souladu s normou TLAC, by mohlo být uplatňováno pouze tehdy, pokud by toto minimum nestačilo na absorpci ztrát a rekapitalizaci G-SVI na základě zvolené strategie řešení krize.

Stejně jako v návrhu, který pozměňuje CRD, tento návrh v článku 45e zavádí do směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank pojem „doporučení“. To orgánům příslušným k řešení krize umožňuje, aby od institucí požadovaly plnění vyšších úrovní MREL při současně pružnějším řešení případného nedodržení těchto úrovní, zejména zmírněním automatických efektů případů nedodržení ve formě omezení nejvyšších rozdělitelných částek (MDA). Článek 45e zejména umožňuje, aby orgány příslušné k řešení krize požadovaly od institucí plnění požadavků na dodatečné částky na pokrytí ztrát při řešení krize, které jsou vyšší než ztráty očekávané na základě standardního scénáře řešení krize (tj. nad úrovní stávajících kapitálových požadavků) a které zajistí dostatečnou důvěru trhu v daný subjekt po vyřešení krize (tj. nad rámec požadované výše rekapitalizace). Článek 45e nicméně stanoví, že pokud jde o část požadavku určenou na absorpci ztrát, úroveň doporučení by neměla překročit úroveň „doporučení ohledně výše kapitálu“, pokud je toto doporučení vyžádáno orgány dohledu na základě zátěžového testování v rámci dohledu za účelem řešení ztrát nad rámec běžných požadavků. Pokud jde o část požadavku určenou na rekapitalizaci, úroveň doporučení za účelem zajištění důvěry trhu by měla umožnit, aby instituce po vyřešení krize plnily požadavky svého povolení po náležité časové období. Tato rezerva pro účely důvěry trhu by neměla překračovat požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU, pokud ovšem nebude nutná vyšší úroveň pro zajištění toho, aby po vyřešení krize subjekt i nadále plnil podmínky pro své povolení po náležité období.

Články 45f a 45g pojednávají o úrovni uplatňování MREL. Co se týče institucí, které naplňují znaky subjektů řešících krizi, požadavek MREL pro ně platí pouze na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi. To znamená, že subjekty řešící krizi budou povinny vydat externím třetím věřitelům způsobilé (dluhové) nástroje, které by byly použity pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud by u subjektu řešícího krizi (tj. skupiny řešící krizi) bylo zahájeno řešení krize. Co se týče ostatních subjektů skupiny, návrh zavádí pojem „interního“ MREL v souladu s konceptem zavedeným v normě TLAC. To znamená, že ostatní subjekty skupiny řešící krizi, které samy o sobě nepředstavují subjekty řešící krizi, by měly interně, v rámci skupiny řešící krizi vydávat způsobilé (dluhové) nástroje, s tím, že tyto nástroje by měly nakupovat subjekty řešící krizi. V případě, kdy subjekt skupiny řešící krizi, který sám o sobě nepředstavuje subjekt řešící krizi, dosáhne stavu, kdy již není životaschopný, se tyto nástroje odepíší nebo se konvertují na kapitálové účasti a ztráty tohoto subjektu jsou následně převedeny na subjekt řešící krizi. Hlavní výhoda interního MREL spočívá v tom, že umožňuje rekapitalizovat subjekt skupiny řešící krizi (se zásadními funkcemi), aniž by u něho bylo formálně zahajováno řešení krize, což by mohlo mít potenciálně negativní dopady na trh. Uplatnění tohoto požadavku by mělo nicméně vyhovovat zvolené strategii řešení krize, zejména by nemělo měnit vlastnický vztah mezi tímto subjektem a jeho skupinou řešící krizi po jeho rekapitalizaci. Návrh také stanoví, že pod podmínkou určitých bezpečnostních opatření by interní požadavek MREL mohl být nahrazen zajištěnými zárukami mezi subjektem řešícím krizi a jinými subjekty skupiny řešící krizi, které by mohly být uplatněny na základě podmínek načasování, které jsou rovnocenné podmínkám u nástrojů způsobilých plnit interní MREL. Mezi navrhovaná bezpečnostní opatření patří zejména dohoda relevantních orgánů příslušných k řešení krize ohledně nahrazení interního MREL a zajištění záruky, kterou subjekt řešící krizi poskytl svému dceřinému podniku, vysoce likvidním kolaterálem s minimálním úvěrovým a tržním rizikem. Návrh zachovává také stávající možnost, kterou mají orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků subjektu řešícího krizi, a sice zcela upustit od použití požadavku MREL na tyto dceřiné podniky, pokud subjekt řešící krizi i jeho dceřiné podniky mají sídlo v témže členském státě.

Článek 45h stanoví postup, kterým se určuje požadavek MREL na skupinu řešící krizi. Za stanovení úrovně tohoto požadavku odpovídají orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny (orgán příslušný k řešení krize nejvyššího mateřského podniku) a orgány příslušné k řešení krize jiných subjektů skupiny řešící krizi. Případné spory mezi orgány podléhají pravomocím orgánu EBA na základě nařízení o orgánu EBA.

Změny článků 17, 18 a 45k

Tyto změny se zabývají nedodržením požadavku MREL. V článku 45k jsou uvedeny pravomoci, které mají k dispozici orgány příslušné k řešení krize v případě nedodržení požadavku MREL. Jelikož porušení tohoto požadavku by mohlo představovat překážku pro způsobilost instituce nebo skupiny k řešení krize, články 17 a 18 zkracují stávající postup k odstranění překážek této způsobilosti tak, aby byla jakákoliv porušení požadavku MREL vhodným způsobem vyřešena. Zavádí rovněž nové pravomoci pro orgány příslušné k řešení krize, a to požadovat úpravy v profilu splatnosti způsobilých nástrojů a v plánech institucí na obnovu úrovně MREL.

Změny článku 55

Změny článku 55 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank by znamenaly, že požadavek uvedený v tomto článku by orgán příslušný k řešení krize uplatnil přiměřeným způsobem. Orgán příslušný k řešení krize může vyloučit povinnost institucí zahrnout do smluv nebo nástrojů, které se řídí právem třetích zemí, ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Za tímto účelem může uvedený orgán upustit od dodržení této povinnosti, pokud zjistí, že by to nebylo na překážku způsobilosti banky k řešení krize a že je pro banky v případě určitých závazků právně, smluvně nebo ekonomicky neproveditelné, aby do takových smluv či nástrojů ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů zahrnovaly. V těchto případech by se tyto závazky neměly pro účely MREL zohledňovat a měly by být nadřazené vůči závazkům způsobilým plnit MREL, tak aby bylo minimalizováno riziko porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení. V tomto ohledu návrh nebude znamenat oslabení procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

Změny článků 59 a 60

Změny článku 59 a 60 zajišťují, aby odepsány nebo na kapitálovou účast konvertovány mohly být i jiné nástroje způsobilé plnit interní MREL, které nejsou kapitálovými (dluhovými) nástroji, jestliže subjekt skupiny řešící krizi, který tyto nástroje vydává a sám není subjektem řešícím krizi, dosáhne stavu, kdy již není životaschopný.

Změny článku 27, nový článek 29a a změny článku 63 o moratoriu

Změna článku 27 upravuje nový nástroj pro uložení moratoria, který bude využit ve fázi před řešením krize, a konkrétně v rámci pravomoci k včasnému zásahu.

Nově vložený článek 29a stanoví podmínky pro uplatnění moratoria v rámci včasného zásahu. Toto ustanovení znamená, že tato pravomoc může být aktivována tehdy, bude-li nutné určit, zda jsou nutná opatření včasného zásahu, anebo zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné. Stanoví působnost pravomoci pozastavit některé povinnosti a její trvání, které nemůže překročit pět pracovních dní.

Změna článku 63 zavádí v rámci obecných pravomocí k řešení krize pravomoc pozastavit platby, je-li to nutné pro účinné uplatnění jednoho nebo více nástrojů k řešení krize nebo pro účely ocenění v souladu s článkem 36. Stanoví působnost pravomoci pozastavit platby a její trvání, které nemůže překročit pět pracovních dní.

Jiná ustanovení

V zájmu zajištění náležitého podávání zpráv orgánům dohledu a zveřejňování požadavku se navrhuje určité změny.

Některé změny se týkají regulatorní architektury a rozhodování při uplatňování požadavku na instituce z třetích zemí usazené v Unii. Další změny přinášejí určitá upřesnění ohledně toho, jak se má podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a podle dalších právních předpisů Unie přistupovat k ústředním protistranám poté, co bude přijat návrh na zvláštní rámec ozdravných postupů a řešení krize ústředních protistran. Upřesněno je například, jak se má přistupovat k ústředním protistranám s bankovní licenci. Za účelem

účinného řešení krize ústředních protistran byly navrženy i cílené změny relevantních směrnic o právu společností.

Členské státy jsou povinny provést tento návrh do svých právních řádů ve lhůtě dvanácti měsíců od data jeho vstupu v platnost. Dotyčné instituce musí splnit nová ustanovení do šesti měsíců od data provedení. Orgán EBA musí Komisi dvakrát za rok podat zprávu o způsobu, jakým jsou předmětné požadavky provedeny a uplatňovány v rámci celé Unie.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/47/ES, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/ES, 2004/25/ES a 2007/36/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹⁰,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC) (norma TLAC), která byla schválena skupinou G-20 v listopadu 2015. Norma TLAC vyžaduje od globálních systémově významných bank (G-SVB), označovaných v unijní legislativě jako globální systémově významné instituce (G-SVI), aby měly dostatečný minimální objem vysoce absorpčních (k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů použitelných) závazků pro zajištění rychlé a hladké absorpce ztrát a rekapitalizace v případě řešení krize. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015¹² se Komise zavázala, že předloží do konce roku 2016 legislativní návrh, který by umožnil provedení normy TLAC v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.
- (2) Provedení normy TLAC v Unii musí zohlednit stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“) jednotlivých institucí, který se použije na všechny úvěrové instituce a investiční podniky v Unii, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU¹³. Jelikož TLAC a MREL sledují stejný cíl zajistit, aby měly instituce v Unii dostatečnou schopnost absorbovat ztráty, měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce. Z

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

¹¹ Úř. věst. C , , s. .

¹² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

operativního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň normy TLAC pro G-SVI (minimální požadavek TLAC) měla být zavedena do právních předpisů Unie prostřednictvím změn nařízení (EU) č. 575/2013¹⁴, zatímco navýšení pro G-SVI specifické pro jednotlivé instituce a požadavek na jednotlivé instituce, které nejsou G-SVI, označovaný jako minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, by měly být řešeny prostřednictvím cílených změn směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014¹⁵. Příslušná ustanovení této směrnice, pokud jde o schopnost institucí absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, by měla být konzistentním způsobem uplatněna společně s ustanoveními výše uvedených právních předpisů a směrnice 2013/36/EU¹⁶.

- (3) Absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení normy TLAC v Unii, by vedla ke vzniku dodatečných nákladů a právní nejistoty pro instituce a ke ztížení použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v případě přeshraničních institucí. Tato absence harmonizovaných pravidel Unie také vede k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady institucí spojené s nutností dodržovat stávající požadavky a normu TLAC se mohou v rámci Unie výrazně lišit. Z toho důvodu je nutné odstranit takové překážky fungování vnitřního trhu a zabránit narušení hospodářské soutěže vyplývajícímu z absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení normy TLAC. Proto je vhodným právním základem této směrnice článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) dle výkladu v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (4) Směrnice 2014/59/EU by v souladu s normou TLAC měla i nadále uznávat strategii řešení krize s jedním vstupním bodem („zahájení řešení krize v jednom okamžiku“, SPE) i s více vstupními body („zahájení řešení krize ve více okamžicích“, MPE). V rámci strategie SPE je řešena krize pouze v jednom subjektu skupiny (obvykle se jedná o mateřský podnik), zatímco jiné subjekty skupiny (obvykle fungující dceřiné podniky) nejsou zařazeny do řešení krize, ale převádějí své ztráty a rekapitalizační potřeby na subjekt, jehož krize má být řešena. V rámci strategie MPE může být řešena krize ve více než jednom subjektu skupiny. Za účelem účinného uplatnění žádoucí strategie řešení krize je důležité jasně identifikovat subjekty, jejichž krizi je třeba řešit („subjekty řešící krizi“), a dceřiné podniky, které k nim patří („skupiny řešící krizi“). Tato identifikace je navíc důležitá pro určení úrovně, na níž se použijí pravidla o schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace, která by finanční podniky měly dodržet. Je proto nutné zavést pojmy „subjektu řešícího krizi“ a „skupiny řešící krizi“ a pozměnit směrnici 2014/59/EU, pokud jde o plánování řešení krize na úrovni skupiny, s cílem stanovit výslovný požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize identifikovaly v rámci konkrétní skupiny subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi a aby náležitě posoudily důsledky plánovaných opatření k řešení krize v rámci této skupiny s cílem zajistit efektivní vyřešení její krize.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27. 6. 2013, s. 1).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (5) Členské státy by měly zajistit, aby instituce měly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace pro zajištění hladké a rychlé absorpce ztrát a rekapitalizace v rámci řešení krize, které budou mít minimální dopad na finanční stabilitu a daňové poplatníky. Uvedeného cíle by se mělo dosáhnout tím, že budou instituce v souladu se směrnicí 2014/59/EU dodržovat svůj specifický minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“).
- (6) Za účelem sladění jmenovatelů při výpočtu schopnosti institucí absorbovat ztráty a jejich schopnosti rekapitalizace se jmenovateli uvedenými v normě TLAC by požadavek MREL měl být vyjádřen jako procento celkové výše rizikové expozice a míry expozice pákového poměru příslušné instituce.
- (7) Kritéria způsobilosti pro závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů pro účely MREL by měla být úzce sladěna s kritérii uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely minimálního požadavku TLAC v souladu s doplňkovými úpravami a požadavky zavedenými v této směrnici. Zejména určité dluhové nástroje s vloženým derivátovým prvkem, jako jsou určité strukturované dluhopisy, by měly být způsobilé plnit požadavek MREL, pokud mají fixní výši jistiny splatnou v datum splatnosti, přičemž od derivátu se odvozuje pouze doplňující výnos, který závisí na výkonnosti referenčního aktiva. S ohledem na jejich fixní výši jistiny by tyto nástroje měly mít vysokou schopnost absorbovat ztráty a být snadno použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v případě řešení krize.
- (8) K závazkům, které splňují požadavek MREL, patří v zásadě všechny závazky vyplývající z pohledávek nezajištěných věřitelů bez přednostních práv (nepodřízené závazky), pokud splňují specifická kritéria způsobilosti uvedená v této směrnici. Za účelem zvýšení způsobilosti institucí k řešení krize prostřednictvím efektivního použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by orgány příslušné k řešení krize měly být schopny požadovat, aby byl požadavek MREL plněn prostřednictvím podřízených závazků, zejména jsou-li dány jasné známky toho, že věřitelé zapojení do procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů pravděpodobně ponesou při řešení krize ztráty, které by překročily jejich potenciální ztráty při insolventci. Požadavek plnit MREL prostřednictvím podřízených závazků by měl platit pouze v míře, která je nutná k zabránění tomu, aby ztráty věřitelů při řešení krize byly vyšší než ztráty, které by jim jinak vznikly v případě insolvence. Případným podřízením dluhových nástrojů požadovaným orgány příslušnými k řešení krize pro účely požadavku MREL by neměla být dotčena možnost částečně plnit minimální požadavek TLAC pomocí nepodřízených dluhových nástrojů v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, kterou norma TLAC připouští.
- (9) Požadavek MREL by měl institucím umožňovat absorpci ztrát očekávaných při řešení krize a vlastní rekapitalizaci po vyřešení krize. Orgány příslušné k řešení krize by na základě jimi zvolené strategie řešení krize měly řádně odůvodnit uloženou úroveň požadavku MREL, zejména pokud jde o potřebu a úroveň požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU ve výši rekapitalizace. Jako taková by tato úroveň měla být tvořena součtem výše ztrát očekávaných při řešení krize, které odpovídají kapitálovým požadavkům vůči instituci, a výše rekapitalizace, která umožňuje, aby instituce po vyřešení krize splňovala kapitálové požadavky potřebné pro získání povolení k výkonu činností na základě zvolené strategie řešení krize. Požadavek MREL by měl být vyjádřen jako procento celkové míry rizikové expozice a míry pákového poměru a instituce by měly úrovně vyplývající z obou těchto způsobů vyjádření plnit současně. Orgán příslušný pro řešení krize by měl být schopen v řádně odůvodněných případech upravit výši rekapitalizace tak, aby odpovídajícím způsobem

odrážela také zvýšená rizika, která ovlivňují způsobilost k řešení krize a která vyplývají z modelu podnikání, profilu financování a celkového rizikového profilu skupiny řešící krizi, a tudíž v takových omezených případech vyžadují, aby výše rekapitalizace uvedená v prvním pododstavci článku 45c odst. 3 a 4 byla překročena.

- (10) Za účelem zvýšení způsobilosti k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly být schopny uplatnit vůči G-SVI požadavek MREL specifický pro jednotlivé instituce nad rámec minimálního požadavku TLAC stanoveného v nařízení (EU) č. 575/2013. Tento požadavek MREL specifický pro jednotlivé instituce může být uplatňován pouze v těch případech, kdy minimální požadavek TLAC není dostatečný pro absorpci ztrát a rekapitalizaci G-SVI na základě zvolené strategie řešení krize.
- (11) Při stanovení úrovně požadavku MREL by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit stupeň systémového významu instituce a potenciální negativní dopad jejího selhání na finanční stabilitu. Měly by zohlednit potřebu rovných podmínek mezi G-SVI a jinými srovnatelnými institucemi se systémovým významem v rámci Unie. V případě institucí, které nejsou identifikovány jako G-SVI, ale jejichž systémový význam v rámci Unie je srovnatelný se systémovým významem G-SVI, by se tudíž neměl požadavek MREL nepoměrně odlišovat od úrovně a složení MREL obecně stanovovaného pro G-SVI.
- (12) Podobně jako u pravomocí svěřených příslušným orgánům směrnicí 2013/36/EU by tato směrnice měla orgánům příslušným k řešení krize umožňovat, aby od institucí požadovaly plnění vyšších úrovní požadavku MREL při současně pružnějším řešení případů porušení těchto úrovní, zejména zmírněním automatických efektů těchto porušení ve formě omezení nejvyšších rozdělitelných částek (MDA). Orgány příslušné k řešení krize by měly být schopné poskytnout institucím doporučení ohledně toho, jak mohou splnit požadavky na dodatečné částky k pokrytí ztrát při řešení krize, které jsou nad úrovní kapitálových požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU, a/nebo jak mohou zajistit dostatečnou důvěru trhu v sebe po vyřešení krize. V zájmu zajištění souladu se směrnicí 2013/36/EU lze doporučení za účelem pokrytí dodatečných ztrát poskytnout pouze v případě, že příslušné orgány dohledu v souladu se směrnicí 2013/36/EU vyžadují „doporučení ohledně výše kapitálu“, a nemělo by překročit úroveň požadovanou v tomto doporučení. Pokud jde o výši rekapitalizace, úroveň požadovaná v doporučení za účelem zajištění důvěry trhu by měla umožnit instituci, aby tato i nadále plnila podmínky pro povolení po náležité časové období včetně toho, aby instituci umožnila pokrýt náklady na restrukturalizaci jejích činností po vyřešení krize. Tato rezerva pro účely důvěry trhu by neměla překračovat požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU, pokud nebude nutná vyšší úroveň pro zajištění toho, aby daný subjekt po vyřešení krize i nadále plnil podmínky pro své povolení po náležité období. V případech, kdy subjekt soustavně nemá dodatečný kapitál a způsobilé závazky očekávané na základě doporučení, by orgán příslušný k řešení krize měl mít možnost požadovat, aby se výše požadavku MREL zvýšila tak, aby pokryla doporučenou částku. Pro účely posouzení toho, zda subjekt soustavně nemá dodatečný kapitál a způsobilé závazky, by orgán příslušný k řešení krize měl brát v úvahu zprávy tohoto subjektu ohledně plnění MREL v souladu s požadavky této směrnice.
- (13) V souladu s nařízením č. 575/2013 by instituce, které naplňují znaky subjektů řešících krizi, měly podléhat požadavku MREL pouze na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi. To znamená, že subjekty řešící krizi by měly být povinny vydat externím třetím věřitelům nástroje a položky způsobilé ke splnění požadavku MREL, které by byly

použity pro rekapitalizaci z vlastních zdrojů, pokud by subjekt řešící krizi zahájil řešení krize.

- (14) Instituce, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, by měly požadavek MREL plnit na individuální úrovni. Potřeby těchto institucí, pokud jde o absorpci ztrát a rekapitalizaci, by měly být obecně zajišťovány jejich příslušnými subjekty řešícími krizi tím způsobem, že tyto subjekty řešící krizi nabývají způsobilé závazky vydané těmito institucemi a že jsou tyto závazky odepisovány anebo konvertovány na nástroje vlastnictví v okamžiku, kdy tyto instituce již nejsou životaschopné. Jako takový by měl být požadavek MREL použitelný na instituce, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, uplatňován společně a shodně s požadavky použitelnými na subjekty řešící krizi. To by orgánům příslušným k řešení krize mělo umožnit řešit krizi skupiny řešící krizi bez zahrnutí některých jejích dceřiných subjektů do procesu řešení krize, čímž se zabránilo potenciálně rušivým účinkům na trh. Pod podmínkou souhlasu orgánů příslušných k řešení krize subjektu řešícího krizi a jeho dceřiného podniku by mělo být možné, aby bylo vydání způsobilých závazků subjektům řešícím krizi nahrazeno zajištěnými zárukami mezi subjektem řešícím krizi a jeho dceřinými podniky, k čemuž může dojít, až nastanou podmínky načasování rovnocenné podmínkám, které umožňují odpis nebo konverzi způsobilých závazků. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků subjektu řešícího krizi by rovněž měly mít možnost v plném rozsahu upustit od uplatnění požadavku MREL v případě institucí, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, pokud jsou jak subjekt řešící krizi, tak jeho dceřiné podniky usazeny v téže členské státě. Uplatnění požadavku MREL na instituce, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, by mělo být v souladu se zvolenou strategií řešení krize, zejména by nemělo měnit vlastnické vztahy mezi institucemi a jejich skupinou řešící krizi poté, co tyto instituce budou rekapitalizovány.
- (15) Za účelem zajištění vhodných úrovní požadavku MREL pro účely řešení krize by za stanovení úrovně MREL měly odpovídat orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, tj. orgán příslušný k řešení krize nejvyššího mateřského podniku, a orgány příslušné k řešení krize dalších subjektů skupiny řešící krizi. Jakékoliv spory mezi orgány by měly podléhat pravomocím Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹⁷ při dodržení podmínek a omezení uvedených v této směrnici.
- (16) Jakékoliv porušení minimálního požadavku TLAC a požadavku MREL by mělo být odpovídajícím způsobem řešeno a napraveno příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Jelikož porušení těchto požadavků by mohlo zakládat překážku pro způsobilost instituce či skupiny k řešení krize, měly by být stávající postupy na odstranění překážek této způsobilosti zkráceny tak, aby byla vhodným způsobem vyřešena jakákoliv porušení požadavků. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít rovněž možnost požadovat od institucí, aby upravily profily splatnosti způsobilých nástrojů a položek a aby připravily a realizovaly plány na obnovení úrovně těchto požadavků.
- (17) Za účelem zajištění transparentního použití požadavku MREL by instituce měly podávat zprávy svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize a pravidelně informovat veřejnost o objemu a složení způsobilých závazků včetně jejich

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení. Měl by být zachován soulad v četnosti zpráv orgánům dohledu o dodržování kapitálových požadavků a požadavku MREL.

- (18) Požadavek na zahrnutí smluvního uznání účinků nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů do smluv nebo nástrojů zakládajících závazky, které se řídí právními předpisy třetích zemí, by měl zajišťovat, aby v případě řešení krize mohly být tyto závazky použity na rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Pokud a dokud nebudou ve všech jurisdikcích třetích zemí přijaty zákonné rámce uznávání, které umožní efektivní přeshraniční řešení krizí, pak by měly smluvní dohody, pokud jsou tyto řádně navrženy a všeobecně přijaté, představovat funkční řešení. Dokonce i když jsou zavedeny zákonné rámce uznávání, měly by smluvní dohody o uznání pomoci posilovat právní jistotu a předvídatelnost přeshraničního uznávání opatření k řešení krize. Mohou se však vyskytnout případy, kdy pro instituce nebude proveditelné zahrnout tyto smluvní podmínky do smluv nebo nástrojů zakládajících určité závazky, zejména závazky, které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU, pojištěné vklady nebo kapitálové nástroje. Pro instituce je zejména neproveditelné, aby do smluv nebo nástrojů zakládajících závazky zahrnovaly smluvní podmínky uznání účinků nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v případech, kdy tyto smluvní podmínky budou v dotýcných třetích zemích protiprávní nebo kdy instituce nemají na uplatnění těchto smluvních podmínek vyjednávací sílu. Orgány příslušné k řešení krize by tudíž měly mít možnost upustit od uplatnění požadavku na zahrnutí těchto smluvních podmínek v případech, kde by tyto smluvní podmínky způsobovaly institucím neúměrné náklady a výsledné závazky by při řešení krize nezajišťovaly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizaci. Na toto upuštění od požadavku však nelze spoléhat v případech, kdy značnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace při řešení krize zajišťuje dohromady více smluv nebo závazků. Navíc by k zajištění toho, aby nebyla ovlivněna způsobilost institucí k řešení krize, neměly být závazky, v jejichž případě bylo od tohoto požadavku upuštěno, způsobilé pro plnění požadavku MREL.
- (19) Pro zachování finanční stability je důležité, aby příslušné orgány dokázaly napravit narušenou finanční a hospodářskou situaci instituce dříve, než se instituce dostane do bodu, kdy již orgány nemají jinou možnost než přistoupit k řešení krize. Za tím účelem by příslušným orgánům měly být uděleny potřebné pravomoci k včasnému zásahu. Pravomoci k včasnému zásahu by měly zahrnovat pravomoc pozastavit na minimální nezbytnou dobu určité smluvní povinnosti. Tato pravomoc pozastavit povinnosti by měla mít přesný rámec a měla by být uplatňována pouze tehdy, bude-li nutné určit, zda jsou nutná opatření včasného zásahu, nebo bude-li nutné určit, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné. Tato pravomoc pozastavit povinnosti by se však neměla vztahovat na povinnosti plynoucí z účasti na systémech určených (označených) na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES¹⁸, povinnosti vůči ústředním protistranám a centrálním bankám včetně ústředních protistran ze třetích zemí uznaných Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy („ESMA“). Neměla by se vztahovat ani na pojištěné vklady. Mezi pravomoci k včasnému zásahu by měly patřit i pravomoci již stanovené směrnicí 2013/36/EU pro

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

jiné okolnosti než okolnosti, které jsou považovány za včasný zásah, a také pro další situace, v nichž je považováno za nezbytné obnovit finanční zdraví instituce.

- (20) Je v zájmu efektivního řešení krize, a zejména v zájmu zamezení konfliktů jurisdikcí, aby nebyla vůči instituci v selhání zahajována žádná běžná úpadková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení krize vykonává své pravomoci k řešení krize nebo používá nástroje k řešení krize, s výjimkou případů, kdy se tak děje z podnětu nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Je užitečné a nezbytné pozastavit na omezenou dobu některé smluvní povinnosti, aby orgán příslušný k řešení krize měl dostatek času provést ocenění a zavést do praxe nástroje k řešení krize. Tato pravomoc by měla mít přesný rámec a měla by být uplatňována pouze po minimální dobu nutnou pro ocenění nebo pro uvedení nástrojů k řešení krize do praxe. Tato pravomoc by se však neměla vztahovat na pojištěné vklady ani na povinnosti plynoucí z účasti na systémech určených na základě směrnice 98/26/ES, povinnosti vůči ústředním protistranám a centrálním bankám včetně ústředních protistran z třetích zemí uznaných orgánem ESMA. Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě úpadku (insolvence) účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, měla by být směrnice 2014/59/EU změněna tak, aby opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení samo o sobě nebylo pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Žádným ustanovením směrnice 2014/59/EU by však nemělo být dotčeno fungování systému určeného podle směrnice 98/26/ES ani právo na zajištění zaručené touže směrnicí.
- (21) Aby se zabránilo zdvojení požadavků a za účelem použití vhodných pravidel pro účinné ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran v souladu s nařízením (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran] by měla být směrnice 2014/59/EU pozměněna tak, aby ze své působnosti vylučovala ty ústřední protistrany, vůči nimž v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012¹⁹ členské státy uplatňují určité požadavky na povolení na základě směrnice 2013/36/EU, a které jsou tudíž také povoleny jako úvěrové instituce.
- (22) Vyloučení konkrétních závazků úvěrových institucí nebo investičních podniků z použití nástroje na rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo z pravomocí pozastavit některé povinnosti, omezit vymáhání práv ze zajištění nebo dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy, které jsou upraveny ve směrnici 2014/59/EU, by se mělo stejnou měrou týkat i závazků ve vztahu k ústředním protistranám usazeným v Unii a k ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA.
- (23) Pro zajištění společného chápání termínů používaných v různých právních nástrojích je vhodné zapracovat do směrnice 98/26/ES definice a pojmy zavedené nařízením (EU) č. 648/2012 s ohledem na „ústřední protistranu“ a „účastníka“.
- (24) Pro účinné řešení krizí ústředních protistran by se ochranná opatření stanovená ve směrnici 2002/47/ES²⁰ neměla vztahovat na jakékoli omezení vymáhání dohody o finančním zajištění nebo jakékoli omezení účinnosti dohody o finančním zajištění s

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

poskytnutím jistoty, doložky o závěrečném vypořádání nebo ustanovení o vzájemném započtení, které je uloženo podle nařízení (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran].

- (25) Směrnice 2012/30/EU²¹, 2011/35/EU²², 2005/56/ES²³, 2004/25/ES²⁴ a 2007/36/ES²⁵ obsahují pravidla na ochranu společníků a věřitelů ústředních protistran v působnosti uvedených směrnic. V situaci, kdy orgány příslušné k řešení krize potřebují jednat rychle na základě nařízení (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran], mohou uvedená pravidla bránit přijetí účinných opatření k řešení krize, použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí orgány příslušnými k řešení krize. Odchyłky podle směrnice 2014/59/EU by měly být proto rozšířeny na akty přijaté v souladu s nařízením (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran]. V zájmu zaručení nejvyšší možné úrovně právní jistoty pro zúčastněné strany by tyto odchyłky měly být jasné a úzce vymezeny a měly by se použít pouze ve veřejném zájmu, a jsou-li splněny prahové podmínky pro řešení krize. Použití nástrojů k řešení krize předpokládá, že je plněn účel řešení krize a podmínky pro řešení krize stanovené v nařízením (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran]. V zájmu zajištění toho, aby orgány mohly ukládat sankce v případě nedodržení ustanovení nařízením (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran] a aby tyto pravomoci ukládat sankce byly v souladu s právním rámcem ozdravných postupů a řešení krize ostatních finančních institucí, měla by se oblast působnosti hlavy VIII směrnice 2014/59/EU vztahovat také na porušení ustanovení nařízením (EU) č. [ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran].
- (26) Jelikož cílů této směrnice, tedy stanovení jednotných pravidel pro rámec ozdravných postupů a řešení krize, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (27) Členské státy by na to, aby měly dostatek času pro provedení a uplatnění této směrnice, měly dostat k dispozici dvanáct měsíců od data jejího vstupu v platnost na provedení této směrnice do svých vnitrostátních právních předpisů a dotyčné instituce by měly být povinny splnit nová ustanovení nejpozději do šesti měsíců od data tohoto provedení,

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74).

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1).

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1).

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1 *Změny směrnice 2014/59/EU*

1. V článku 1 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Tato směrnice se nevztahuje na ústřední protistrany, ve vztahu k nimž členské státy v souladu s čl. 14 odst. 5 nařízení (EU) č. 648/2012 uplatňují určité požadavky na povolení podle směrnice 2013/36/EU.

Ustanovení hlavy VIII této směrnice se však použijí rovněž ohledně sankcí použitelných v případě, že není dodrženo nařízení [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“
2. V čl. 2 odst. 1 bodě 71 se slova „způsobilými závazky“ nahrazují slovy „závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“.
3. V čl. 2 odst. 1 se vkládá nový bod, který zní:

„71a) „způsobilými závazky“ závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které splňují podmínky článku 45b, příp. čl. 45g odst. 3 písm. a).“
4. V čl. 2 odst. 1 se vkládají nové body 83a a 83b a doplňují nové body 109 a 110, které znějí:

„83a) „subjektem řešícím krizi“ subjekt usazený v Unii, který je orgánem příslušným k řešení krize v souladu s článkem 12 identifikován jakožto subjekt, s ohledem na něhož plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize;

83b) „skupinou řešící krizi“ subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které samy o sobě nepředstavují subjekty řešící krizi, ani nejsou dceřinými podniky jiného subjektu řešícího krizi;

109) „členem clearingového systému“ člen clearingového systému ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) č. 648/2012;

110) „radou“ správní nebo dozorčí rada, případně obě, ustavené v souladu s vnitrostátním právem obchodních společností podle čl. 27 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012“.
5. V článku 12 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracovaly skupinové plány řešení krize. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou stanovena opatření, která je nutno přijmout vůči:

 - a) mateřskému podniku v Unii;
 - b) dceřiným podnikům, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí v Unii;
 - c) subjektům uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) a
 - d) s výhradou hlavy VI dceřiným podnikům, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí mimo Unii.

Plán řešení krize v souladu s opatřeními uvedenými v prvním pododstavci identifikuje pro každou skupinu:

 - a) subjekty řešící krizi;

- b) skupiny řešící krizi.“
6. V čl. 12 odst. 3 se písmena a) a b) nahrazují tímto:
- „a) uvádí opatření k řešení krize, jejichž přijetí je plánováno v případě subjektů řešících krizi v rámci scénářů uvedených v čl. 10 odst. 3, a důsledky těchto opatření k řešení krize pro ostatní subjekty skupiny uvedené v bodech čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), pro mateřský podnik a pro dceřiné instituce;
- b) analyzuje, do jaké míry mohou být nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům řešícím krizi nacházejícím se v Unii, včetně opatření k usnadnění toho, aby třetí strana koupila celou skupinu, popřípadě oddělené linie podnikání nebo činnosti provozované několika subjekty skupiny, nebo aby koupila konkrétní subjekty skupiny anebo skupiny řešící krizi, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;“.
7. V čl. 12 odst. 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:
- „e) stanoví dodatečná opatření, která v této směrnici nejsou uvedena a která relevantní orgány příslušné k řešení krize zamýšlí přijmout ve vztahu k subjektům řešícím krizi;“.
8. V čl. 12 odst. 3 se vkládá nové písmeno a1), které zní:
- „a1) v případech, kdy skupina zahrnuje více než jednu skupinu řešící krizi, stanoví opatření k řešení krize plánovaná ve vztahu k subjektům řešícím krizi z jednotlivých skupin řešících krizi a důsledky těchto opatření pro:
- i) ostatní subjekty skupiny, které patří do téže skupiny řešící krizi;
- ii) ostatní skupiny řešící krizi.“
9. V čl. 13 odst. 4 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:
- „V případě, kdy se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, má plánování opatření k řešení krize uvedených v čl. 12 odst. 3 písm. a1) formu společného rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci.“
10. V čl. 13 odst. 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:
- „Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, přijme každý orgán příslušný k řešení krize, který je odpovědný za dceřiný podnik a který nesouhlasí se skupinovým plánem řešení krize, vlastní rozhodnutí a případně identifikuje subjekt řešící krizi a vypracuje a vede plán řešení krize pro skupinu řešící krizi, která je složena ze subjektů v jeho pravomoci. Každé takové individuální rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí, musí být dostatečně odůvodněno, mimo jiné musí uvádět důvody nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.“
11. V čl. 16 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
- „Má se za to, že skupina je způsobilá k řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení subjekty skupiny nebo řešit krizi této skupiny použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize na subjekty řešící krizi z této skupiny, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členských států, v nichž se subjekty skupiny nacházejí, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i

za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem – s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá k řešení krize.“

12. V článku 16 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy musí zajistit, aby v případech, kde se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, posuzovaly orgány uvedené v odstavci 1 způsobilost k řešení krize u každé skupiny řešící krizi v souladu s tímto článkem.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci je prováděno nad rámec posouzení způsobilosti k řešení krize u celé skupiny.“

13. V čl. 17 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě, kdy se vyskytne podstatná překážka způsobilosti k řešení krize v důsledku situace uvedené v čl. 141a odst. 2 směrnice 2013/36/EU, musí instituce nejpozději do dvou týdnů od data doručení oznámení učiněného v souladu s odstavcem 1 navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření pro zajištění toho, aby tato instituce splňovala ustanovení článků 45f nebo 45g a požadavek uvedený v čl. 128 bodě 6 směrnice 2013/36/EU.“

14. V čl. 17 odst. 5 se vkládá nové písmeno h1), které zní:

„h1) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) předložily plán na znovunastolení souladu s články 45f a 45g a s požadavkem uvedeným v čl. 128 bodě 6 směrnice 2013/36/EU;“.

15. V čl. 17 odst. 5 se vkládá nové písmeno j1), které zní:

„j1) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) změnily profil splatnosti položek uvedených v článku 45b nebo čl. 45g odst. 3 písm. a) a b) za účelem zajištění soustavného dodržování ustanovení článku 45f nebo článku 45g.“

16. V čl. 17 odst. 5 písm. i) a j) se slova „podle článku 45“ nahrazují slovy „podle článků 45f a 45g“.

17. V článku 18 se odstavce 1 až 7 nahrazují tímto:

„1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s kolegiem dohledu a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, zváží posouzení požadované podle článku 16 v rámci kolegia k řešení krize a učiní veškeré přiměřené kroky, aby dosáhly společného rozhodnutí o uplatnění opatření stanovených podle čl. 17 odst. 4 ve vztahu ke všem subjektům řešícím krizi a jejich dceřiným podnikům, které jsou subjekty a součástí skupiny podle čl. 1 odst. 1.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s orgánem EBA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které ji poskytnou dceřiným podnikům pod svým dohledem, a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky. Zpráva je vypracována po konzultaci s příslušnými orgány a analyzuje podstatné překážky pro účinné

používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině a ke skupinám řešícími krizi v případě, že se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi. Zpráva zváží dopad na model podnikání instituce a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru orgánu nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.

V případech, kdy bude překážka způsobilosti skupiny k řešení krize důsledkem situace uvedené v čl. 141a odst. 2 směrnice 2013/36/EU, musí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámit své posouzení této překážky mateřskému podniku v Unii, a to po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a s orgány příslušnými k řešení krize jeho dceřiných institucí.

3. Do čtyř měsíců od data doručení zprávy může mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

V případě, že jsou tyto překážky způsobeny situací uvedenou v čl. 141a odst. 2 směrnice 2013/36/EU, je mateřský podnik v Unii do dvou týdnů od data doručení oznámení učiněného v souladu s odstavcem 2 povinen navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny možná opatření zaměřená na řešení nebo odstranění těchto překážek.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o identifikaci podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení připomínek mateřského podniku v Unii při uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v odstavci 3, podle toho, co nastane dříve.

Společného rozhodnutí týkajícího se překážky způsobilosti k řešení krize způsobené situací uvedenou v čl. 141a odst. 2 směrnice 2013/36/EU musí být dosaženo do dvou týdnů od předložení připomínek mateřského podniku v Unii v souladu s odstavcem 3.

Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí dosaženo ve lhůtě uvedené v odstavci 5, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sám v souladu s čl. 17 odst. 4 rozhodne o vhodných opatřeních, která mají být přijata na úrovni skupiny nebo na úrovni skupiny řešící krizi.

Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne toto rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

Pokud na konci příslušného období uvedeného v odstavci 5 kterýkoli orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušné období uvedené v odstavci 5 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu daného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce, nebo do jednoho týdne, jestliže se bude předložení záležitosti u orgánu EBA týkat překážky způsobilosti k řešení krize způsobené situací uvedenou v čl. 141a odst. 2 směrnice 2013/36/EU. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí příslušného období uvedeného v odstavci 5 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

7. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, rozhodnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků samy v souladu s čl. 17 odst. 4 rozhodnou o vhodných opatřeních, která mají dceřiné podniky přijmout na individuální úrovni. Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Toto rozhodnutí je poskytnuto dotčenému dceřinému podniku a orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci příslušného období uvedeného v odstavci 5 kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize dotčeného dceřiného podniku své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušné období uvedené v odstavci 5 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce, nebo do jednoho týdne, jestliže se bude předložení záležitosti u orgánu EBA týkat překážky způsobilosti k řešení krize v důsledku porušení ustanovení článků 45 až 45i. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí příslušného období uvedeného v odstavci 5 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.“

18. V čl. 27 odst. 1 se doplňuje nové písmeno i), které zní:

„h) pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 29a, pozastavit povinnost platby nebo plnění, jejíž stranou je instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).“.

19. Vkládá se nový článek 29a, který zní:

„Článek 29a

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy určí, že jejich dotyčný příslušný orgán může po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize uplatnit pravomoc uvedenou v čl. 27 odst. 1 písm. i) pouze tehdy, je-li uplatnění této pravomoci pozastavit povinnost nutné k provedení

posouzení uvedeného v první větě čl. 27 odst. 1 nebo k učinění zjištění uvedeného v čl. 32 odst. 1 písm. a).

2. Pozastavení uvedené v odstavci 1 nesmí překročit minimální časové období, které příslušný orgán považuje za nutné pro provedení posouzení uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. a) nebo pro učinění zjištění uvedeného v čl. 32 odst. 1 písm. a), a nesmí v žádném případě překročit pět pracovních dní.
3. Pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na:
 - a) povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny v souladu se směrnicí 98/26/ES, vůči ústředním protistranám a ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči centrálním bankám;
 - b) způsobilé pohledávky pro účely směrnice 97/9/ES;
 - c) pojištěné vklady.
4. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední příslušné orgány dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.
5. Pokud by jakákoli povinnost platby nebo plnění měla nastat v průběhu doby pozastavení, platba bude splatná nebo povinnost plnění nastane okamžitě po skončení doby pozastavení.
6. Pokud jsou smluvní povinnosti platby nebo plnění pozastaveny podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnosti protistran tohoto subjektu týkající se platby nebo plnění podle téže smlouvy.
7. Členské státy musí zajistit, aby příslušné orgány neprodleně informovaly orgány příslušné k řešení krize o uplatnění pravomoci uvedené v odstavci 1.
8. Členské státy, které využívají možnost stanovenou v čl. 32 odst. 2, zajistí, aby pravomoc pozastavit povinnost uvedená v odstavci 1 tohoto článku mohla být uplatňována i orgánem příslušným k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem tehdy, je-li uplatnění této pravomoci nutné k učinění zjištění uvedeného v čl. 32 odst. 1 písm. a).“
20. V čl. 32 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků podle čl. 59 odst. 2, přijatá ve vztahu k instituci;“.
21. V článku 33 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:
 2. „Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud tento subjekt plní podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.
 3. Pokud dceřiné instituce holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující finanční holdingová společnost, plán řešení krize stanoví, že je tato zprostředkující finanční holdingová společnost identifikována jako subjekt řešící krizi, a členské státy zajistí, aby opatření k řešení krize za účelem

řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu k této zprostředkující finanční holdingové společnosti. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize nepřijímaly opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny ve vztahu k holdingové společnosti se smíšenou činností.

4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku, bez ohledu na to, zda subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení krize přijmout opatření k řešení krize s ohledem na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), jsou-li splněny všechny následující podmínky:

- a) subjekt je subjektem řešícím krizi;
- b) jeden nebo více dceřiných podniků tohoto subjektu, které jsou institucemi, avšak nepředstavují subjekty řešící krizi, splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1;
- c) aktiva a závazky těchto dceřiných podniků jsou takové, že jejich selhání ohrožuje skupinu řešící krizi jako celek a pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize příslušné skupiny řešící krize jako celku je nutno přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d).“

22. V čl. 44 odst. 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní, jež existují vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES, nebo vůči účastníkům těchto systémů a jež plynou z účasti v takovém systému, anebo jež existují vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA;“.

23. Článek 45 je nahrazen následujícími články:

„Článek 45

Uplatňování a výpočet minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

- 1. Členské státy zajistí, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vždy splňovaly požadavek na kapitál a způsobilé závazky v souladu s články 45 až 45i.
- 2. Požadavek uvedený v odstavci 1 se stanoví v souladu s čl. 45c odst. 3, nebo případně odst. 4 jako výše kapitálu a způsobilých závazků a vyjádří se jako procentní podíl:
 - a) celkové výše rizikové expozice příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1, který se vypočte v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013,
 - b) míry expozice pákového poměru příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1, která se vypočte v souladu s čl. 429 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 45a Osvobození od minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

- 1. Bez ohledu na článek 45 orgány příslušné k řešení krize osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, pokud budou splněny všechny následující podmínky:

- a) tyto instituce budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo jiném postupu prováděném v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 stanoveném pro tyto instituce;
 - b) tato vnitrostátní úpadková řízení nebo jiné postupy zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.
2. Instituce osvobozené od požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1 nejsou součástí konsolidace uvedené v čl. 45f odst. 1.

Článek 45b Způsobilé závazky v případě subjektů řešících krizi

1. Způsobilé závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků subjektů řešících krizi zahrnou pouze tehdy, pokud splní podmínky uvedené v článku 72a, s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013.
2. Odchylně od čl. 72a odst. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 575/2013 se závazky, které plynou z dluhových nástrojů s rysy derivátu, jako jsou strukturované dluhopisy, zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků pouze v případě, že jsou splněny všechny následující podmínky:
- a) daná výše závazku plynoucího z dluhového nástroje je známá předem v době vydání, je fixní a není ovlivněna derivátovým rysem;
 - b) dluhový nástroj včetně jeho derivátového rysu není předmětem žádné nettingové hodnoty a jeho ocenění není předmětem čl. 49 odst. 3.
- Závazky uvedené v prvním pododstavci se do výše kapitálu a způsobilých závazků zahrnují pouze ve výši, která odpovídá částce uvedené v prvním pododstavci písm. a).
3. Orgány příslušné k řešení krize mohou rozhodnout, že požadavek uvedený v článku 45f plní subjekty řešící krizi pomocí nástrojů, které plní všechny podmínky článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s cílem zajistit, aby krizi subjektu řešícího krizi bylo možno vyřešit způsobem vhodným pro dosažení účelu řešení krize.

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize podle tohoto odstavce musí odůvodnění na základě následujících parametrů:

- a) nepodřízené závazky uvedené v prvním a druhém odstavci mají ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případ insolvence stejný stupeň priority jako určité závazky, které jsou vyloučeny z uplatnění pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo čl. 44 odst. 3;
 - b) riziko, že v důsledku plánovaného uplatnění pravomoci k odpisu a konverzi na nepodřízené závazky, které nejsou vyloučeny z uplatnění této pravomoci v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo čl. 44 odst. 3, vzniknou věřitelům pohledávek vyplývajících z těchto závazků větší ztráty, než jaké by jim vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení;
 - c) výše podřízených závazků nepřekročí hodnotu nutnou pro zajištění toho, aby věřitelům uvedeným v písmeni b) nevznikaly ztráty vyšší, než jaké by jim jinak vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení.
4. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které se budou týkat hodnot blíže specifikujících podmínky uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. a).

Článek 45c Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 určí pro jednotlivé subjekty orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem na základě následujících kritérií:
 - a) potřeba zajistit, aby mohla být krize subjektu řešícího krizi řešena použitím nástrojů k řešení krize, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;
 - b) potřeba ve vhodných případech zajistit, aby subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi, ale nikoliv subjekty řešícími krizi, měly dostatečné způsobilé závazky k tomu, aby zajistily, že pokud by se na ně měl použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, resp. pokud by se vůči nim měla uplatnit pravomoc k odpisu a konverzi, mohly by být ztráty absorbovány a celkový kapitálový poměr a pákový poměr ve formě kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů by mohl být vrácen na úroveň potřebnou k tomu, aby mohly pokračovat v plnění podmínek pro povolení a výkon činností, pro které mají povolení na základě směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
 - c) potřeba zajistit, aby v případě, že podle plánu řešení krize by určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 44 odst. 3 nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měl subjekt řešící krizi dostatečné další způsobilé závazky zajišťující, že ztráty by bylo možné absorbovat a kapitálové požadavky nebo případně pákový poměr ve formě kmenového kapitálu Tier 1 subjektu řešícího krizi by mohl být vrácen na úroveň nezbytnou k tomu, aby subjekt nadále splňoval podmínky pro povolení a pokračoval ve výkonu činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
 - d) velikost, model podnikání, model financování a rizikový profil subjektu;
 - e) rozsah, v jakém by systém pojištění vkladů mohl přispět k financování řešení krize v souladu s článkem 109;
 - f) rozsah, v jakém by selhání subjektu mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, mj. v důsledku jeho propojenosti s jinými institucemi nebo subjekty nebo se zbytkem finančního systému, prostřednictvím šíření krize na další instituce nebo subjekty.
2. V případě, kdy plán řešení krize stanoví, že je třeba přijmout opatření k řešení krize v souladu s příslušným scénářem řešení krize uvedeným v čl. 10 odst. 3, musí se požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 rovnat částce dostatečné k zajištění toho, aby:
 - a) ztráty, které podle očekávání mohou subjektu vzniknout, byly plně absorbovány („absorpce ztráty“);
 - b) subjekt nebo jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi, avšak nepředstavují subjekty řešící krizi, byly rekapitalizovány na úroveň nutnou k tomu, aby mohly pokračovat v plnění podmínek pro povolení a ve výkonu činností, k nimž mají povolení na základě směrnice 2013/36/EU, směrnice 2014/65/EU nebo rovnocenných právních předpisů („rekapitalizace“);

V případě, kdy plán řešení krize stanoví, že subjekt musí být likvidován v běžném úpadkovém řízení, nesmí požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro tento subjekt překročit částku dostatečnou pro absorpci ztrát v souladu s prvním pododstavcem písm. a).

3. Aniž je dotčen poslední pododstavec, pro subjekty řešící krizi platí, že částka uvedená v odstavci 2 nesmí překročit tu z následujících hodnot, která je vyšší:

a) součet:

i) výše ztrát, které mají být absorbovány v rámci řešení krize, odpovídající požadavkům čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU na subjekt řešící krizi na subkonsolidované úrovni skupiny řešící krizi,

ii) výše rekapitalizace, která skupině řešící krizi vyplývající z řešení krize umožňuje, aby svůj celkový kapitálový poměr uvedený v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a požadavek článku 104a směrnice 2013/36/EU obnovila na subkonsolidované úrovni skupiny řešící krizi;

(a) součet:

i) výše ztrát, které mají být absorbovány v rámci řešení krize, odpovídající požadavku nařízení (EU) č. 575/2013 na pákový poměr subjektu řešícího krizi na subkonsolidované úrovni skupiny řešící krizi, a

ii) výše rekapitalizace, která skupině řešící krizi vyplývající z řešení krize umožňuje, aby svůj pákový poměr uvedený v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 obnovila na subkonsolidované úrovni skupiny řešící krizi.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem a) tohoto odstavce děleno celkovou výší rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem b) tohoto odstavce děleno mírou expozice pákového poměru.

Orgán příslušný k řešení krize stanoví výši rekapitalizace uvedenou v předchozích pododstavcích v souladu s opatřeními k řešení krize předpokládanými v plánu řešení krize a může tyto částky upravit tak, aby odpovídajícím způsobem odrážely rizika, která ovlivňují způsobnost k řešení krize a vyplývají z modelu podnikání, profilu financování a celkového rizikového profilu skupiny řešící krizi.

4. Aniž je dotčen poslední pododstavec, platí pro subjekty, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, že částka uvedená v odstavci 2 nesmí překročit tu z následujících hodnot, která je vyšší:

a) součet:

i) výše ztrát, které mají být absorbovány v rámci řešení krize, odpovídající požadavkům čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU na subjekt, a

ii) výše rekapitalizace, která subjektu umožňuje, aby obnovil svůj celkový kapitálový poměr uvedený v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a požadavek uvedený v článku 104a směrnice 2013/36/EU;

b) součet:

i) výše ztrát, které mají být absorbovány v rámci řešení krize, odpovídající požadavku čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na pákový poměr subjektu, a

ii) výše rekapitalizace, která subjektu umožňuje obnovit jeho pákový poměr uvedený v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem a) odstavce děleno celkovou výší rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem b) děleno mírou expozice pákového poměru.

Orgán příslušný k řešení krize stanoví výši rekapitalizace uvedenou v předchozích pododstavcích v souladu s opatřeními k řešení krize předpokládanými v plánu řešení krize a může tyto částky upravit tak, aby odpovídajícím způsobem odrážely rizika, která ovlivňují potřeby rekapitalizace a vyplývají z modelu podnikání, profilu financování a celkového rizikového profilu daného subjektu.

5. V případech, kdy orgán příslušný k řešení krize očekává, že určité třídy způsobilých závazků by mohly být vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 44 odst. 3 nebo by mohly být převedeny v plné výši na příjemce na základě částečného převodu, nesmí požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 překročit částku dostatečnou na:

a) pokrytí výše vyloučených závazků identifikovaných v souladu s čl. 44 odst. 3;

b) splnění podmínek uvedených v odstavci 2.

6. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle tohoto článku musí být odůvodněno a obsahovat kompletní posouzení parametrů uvedených v odstavcích 2 až 5.

7. Pro účely odstavců 3 a 4 se kapitálové požadavky vykládají v souladu s tím, jak příslušný orgán uplatňuje přechodná ustanovení v části desáté hlavě I kapitolách 1, 2 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a v ustanoveních vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádějí možnosti poskytnuté příslušným orgánům uvedeným nařízením.

Orgán příslušný k řešení krize může požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 snížit tak, aby se zohlednila částka, u níž by systém pojištění vkladů měl podle očekávání v souladu s článkem 109 směrnice 2014/59/EU přispět k financování upřednostňované strategie řešení krize.

Velikost takového snížení je založena na věrohodném posouzení potenciálního příspěvku ze systému pojištění vkladů a musí alespoň:

- a) být nižší než obezřetný odhad možných ztrát, které by systém pojištění vkladů musel nést, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadečném řízení, a to při zohlednění stupně priority systému pojištění vkladů podle článku 108 směrnice 2014/59/EU;

- b) být nižší než limit pro příspěvky ze systému pojištění vkladů stanovený v čl. 109 odst. 5 druhém pododstavci směrnice 2014/59/EU;
 - c) zohlednit celkové riziko vyčerpání dostupných finančních prostředků ze systému pojištění vkladů, pokud by přispěl na vícenásobné selhání bank nebo řešení krizí, a
 - d) být v souladu s veškerými ostatními příslušnými ustanoveními vnitrostátních právních předpisů, povinnostmi a úkoly orgánu odpovědného za systém pojištění vkladů.
 - e) Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem odpovědným za systém pojištění vkladů zdokumentuje svůj přístup, pokud jde o posouzení celkového rizika vyčerpání dostupných finančních prostředků ze systému pojištění vkladů, a pokud uvedené riziko není nadměrné, použije snížení v souladu s prvním pododstavcem.
8. EBA vypracuje návrh regulačních technických norem, které budou dále specifikovat kritéria uvedená v odstavci 1, na jejichž základě bude v souladu s tímto článkem určen požadavek na kapitál a přípustné závazky.

EBA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [jednoho měsíce od vstupu této směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1090/2010.

Článek 45d Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty G-SVI

1. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 se v případě subjektu řešícího krizi, který je G-SVI nebo součástí G-SVI, skládá z:
 - a) požadavku uvedeného v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a
 - b) dodatečného požadavku na kapitál a způsobilé závazky, jež určí orgán příslušný k řešení krize specificky pro tento subjekt v souladu s odstavcem 2 a který bude plněn prostřednictvím závazků, které splňují podmínky článku 45b.
2. Orgán příslušný k řešení krize může uložit dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky uvedený v odst. 1 písm. b) pouze:
 - a) tehdy, jestliže požadavek uvedený v odst. 1 písm. a) není dostatečný pro splnění podmínek stanovených v článku 45c, a
 - b) v takovém rozsahu, aby výše požadovaného kapitálu a způsobilých závazků nepřekročila úroveň nutnou ke splnění podmínek článku 45c.
3. V případech, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI patřící do stejné G-SVI v EU, vypočítají relevantní orgány příslušné k řešení krize částku uvedenou v odstavci 2
 - a) pro každý subjekt řešící krizi,
 - b) pro mateřský podnik v Unii, jako by to byl jediný subjekt řešící krizi této G-SVI v EU.

4. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) musí být odůvodněno a obsahovat kompletní posouzení parametrů uvedených v odstavci 2.

Článek 45e Doporučení ohledně minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Orgán příslušný k řešení krize může dát subjektu doporučení, aby držel kapitál a způsobilé závazky splňující podmínky článku 45b nebo čl. 45g odst. 3 nad rámec objemu stanoveného v člancích 45c a 45d, které stanoví dodatečné částky pro následující účely:
 - a) pokrýt potenciální dodatečné ztráty subjektu nad rámec ztrát pokrytých dle článku 45c a/nebo
 - b) zajistit, aby v případě řešení krize byla zachována dostatečná důvěra trhu v tento subjekt na základě kapitálových nástrojů, které překračují rámec požadavku čl. 45c odst. 2 písm. b) („rezerva pro účely důvěry trhu“).

Doporučení je poskytnuto a doporučená hodnota je vypočítána pouze s ohledem na požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 a vypočtený v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a).

2. Hodnota vyplývající z doporučení poskytnutého v souladu s odstavcem 1 může být stanovena pouze v případě, že příslušný orgán již stanovil své vlastní doporučení v souladu s článkem 104b směrnice 2013/36/EU, a nesmí překročit úroveň tohoto doporučení.

Hodnota vyplývající z doporučení poskytnutého v souladu s odst. 1 písm. b) nesmí překročit hodnotu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv uvedeného v čl. 128 bodě 6 směrnice 2013/36/EU s výjimkou požadavku uvedeného v písmeni a) uvedeného ustanovení, pokud není nutná jeho úroveň vyšší s cílem zajistit, aby po vyřešení krize subjekt i nadále plnil podmínky pro své povolení po náležité časové období nejvýše jednoho roku.

Orgán příslušný k řešení krize sdělí subjektu důvody a kompletní posouzení potřeby a úrovně doporučení poskytnutého v souladu s tímto článkem.

3. V případech, kdy subjekt soustavně nemá dodatečný kapitál a způsobilé závazky očekávané na základě doporučení podle odstavce 1, může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby se výše požadavku uvedeného v čl. 45c odst. 2 zvýšila tak, aby pokryla hodnotu vyplývající z doporučení na základě tohoto článku.
4. Subjekt, který nemá dodatečný kapitál a způsobilé závazky očekávané na základě doporučení podle odstavce 1, není předmětem omezení uvedených v článku 141 směrnice 2013/36/EU.

Článek 45f Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty řešící krizi

1. Subjekty řešící krizi musí požadavky stanovené v člancích 45c až 45e dodržovat na konsolidovaném základě na úrovni skupiny řešící krizi.
2. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 je v případě subjektu řešícího krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi určen v souladu s článkem 45h na základě požadavků stanovených v člancích 45c až 45e a na základě toho, zda krize dceřiných podniků skupiny z třetích zemí má být podle plánu řešení krize řešena odděleně.

Článek 45g Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty, které samy nejsou subjektem řešící krizi

1. Subjekty, které jsou dceřinými podniky subjektu řešícího krizi a nejsou samy subjektem řešící krizi, musí požadavky stanovené v člancích 45c až 45e dodržovat individuálně. Orgán příslušný k řešení krize se po konzultaci s příslušným orgánem může rozhodnout uplatnit požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), který je dceřiným podnikem subjektu řešícího krizi a není sám subjektem řešící krizi.

Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 je v případě subjektu uvedeného v prvním pododstavci určen v souladu s článkem 45h a na základě požadavků stanovených v člancích 45c až 45e.
2. Pro požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 je v případě subjektů uvedených v prvním odstavci platí následující podmínky:
 - a) subjekt řešící krizi plní konsolidovaný požadavek uvedený v článku 45f;
 - b) souhrn všech požadavků, jež mají být uplatněny na dceřiné podniky skupiny řešící krizi, je pokryt konsolidovaným požadavkem uvedeným v článku 45f a nesmí jej překročit, s výjimkou případu, kdy je takové překročení pouze důsledkem účinků konsolidace na úrovni skupiny řešící krizi v souladu s čl. 45f odst. 1;
 - c) požadavek nesmí překročit příspěvek dceřiného podniku ke konsolidovanému požadavku uvedenému v čl. 45f odst. 1;
 - d) plní kritéria způsobilosti uvedená v odstavci 3.
3. Požadavek je splněn prostřednictvím jedné nebo více následujících položek:
 - a) závazky, které
 - i) jsou vydány subjektu řešícímu krizi a jsou tímto subjektem koupeny;
 - ii) plní kritéria způsobilosti uvedená v článku 72a s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iii) v běžném úpadkovém řízení se zařazují do nižšího pořadí než závazky, u nichž se nejedná o závazky způsobilé plnit kapitálové požadavky, které jsou vydány jiným subjektům než subjektu řešícímu krizi a jsou těmito jinými subjekty koupeny;
 - iv) podléhají pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62, které jsou v souladu se strategií řešení krize dané skupiny, zejména tím, že neovlivňují ovládání dceřiného podniku subjektem řešícím krizi;
 - b) kapitálové nástroje vydané jiným subjektům, než je subjekt řešící krizi, a zakoupené těmito jinými subjekty, jestliže výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 neovlivňuje ovládání dceřiného podniku subjektem řešícím krizi.
4. Pod podmínkou souhlasu orgánů příslušných k řešení krize dceřiného podniku a subjektu řešícího krizi může být požadavek splněn prostřednictvím záruky, kterou subjekt řešící krizi poskytne svému dceřinému podniku a která plní následující podmínky:

- a) záruka je poskytnuta alespoň na částku, která je ekvivalentní výši požadavku, jež nahrazuje;
- b) záruka se uplatní v okamžiku, kdy dceřiný podnik není schopen hradit své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo bylo v souvislosti s dceřiným podnikem učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3, podle toho, která událost nastane dříve;
- c) záruka je z alespoň 50 procent své výše zajištěna prostřednictvím dohody o finančním zajištění definované v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES;
- d) záruka a dohoda o finančním zajištění se řídí právem členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, není-li orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku stanoveno jinak;
- e) zajištění záruky plní požadavky článku 197 nařízení (EU) č. 575/2013, což je po přiměřeně konzervativní srážce dostatečné k plnému pokrytí zaručené částky;
- f) zajištění záruky je nezatížené, a zejména se nepoužívá jako zajištění žádné další záruky;
- g) zajištění má efektivní splatnost, která plní stejnou podmínku splatnosti, jako je podmínka uvedená v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a
- h) neexistují žádné právní, regulatorní ani praktické překážky, jež by bránily převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik, včetně situací, kdy je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize.

5. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může u daného dceřiného podniku zcela upustit od uplatňování tohoto článku, jestliže:

- a) dceřiný podnik i jeho subjekt řešící krizi podléhají povolení a dohledu téhož členského státu;
- b) subjekt řešící krizi plní na subkonsolidovaném základě požadavek uvedený v článku 45f;
- c) neexistuje ani se nepředpokládá žádná závažná věcná nebo právní překážka, která by bránila tomu, aby dceřiném podniku, s ohledem na nějž bylo učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3, subjekt řešící krizi okamžitě převedl kapitál nebo mu splatil závazky, zejména pokud je vůči tomuto subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize;
- d) subjekt řešící krizi splňuje požadavky příslušného orgánu na obezřetné řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, anebo rizika v dceřiném podniku mají zanedbatelný význam;
- e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizik používané v subjektu řešícím krizi se vztahují i na dceřiný podnik;
- f) subjekt řešící krizi drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku;

- g) příslušný orgán dceřiného podniku v jeho případě zcela upustil od uplatňování individuálních kapitálových požadavků podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 45h Postup při určování požadavku

1. Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, příp. orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, není-li totožný s prvně uvedeným orgánem, a orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o:

- a) výši požadavku uplatňovaného na konsolidované úrovni na jednotlivé subjekty řešící krizi;
- b) výši požadavku uplatňovaného na jednotlivé dceřiné podniky subjektu řešícího krizi na individuální úrovni.

Společné rozhodnutí zajistí dodržení článků 45f a 45g, je dostatečně odůvodněné a

- a) orgán příslušný k řešení krize jej poskytne subjektu řešícímu krizi, za něhož odpovídá;
- b) dotyčné orgány příslušné k řešení krize jej poskytnou dceřiným podnikům subjektu řešícího krizi, za něž odpovídají;
- c) orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi jej poskytne mateřskému podniku skupiny v Unii, pokud tento mateřský podnik v Unii není sám subjektem řešícím krizi z téže skupiny řešící krizi.

2. V případě, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI náležící ke stejné G-SVI v EU, pak orgány příslušné k řešení krize uvedené v prvním pododstavci projednají a ve vhodných případech, je-li takový postup v souladu se strategií řešení krize G-VI, sjednají uplatnění článku 72e nařízení (EU) č. 575/2013 a případnou úpravu za účelem minimalizace nebo eliminace rozdílu mezi součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. a) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi a součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. b) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.

Tato úprava může být uplatněna za následujících podmínek:

- a) úprava může být uplatněna s ohledem na rozdíly ve výpočtu celkové výše rizikové expozice mezi příslušnými členskými státy tím způsobem, že se upraví úroveň požadavku;
- b) úprava se neuplatní za účelem eliminace rozdílů vyplývajících z expozice mezi skupinami řešícími krizi.

Součet částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. a) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi nesmí být nižší než součet částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. b) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců, je přijato rozhodnutí v souladu s odstavci 4 až 6.

4. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se konsolidovaného požadavku, bude rozhodnutí o konsolidovaném požadavku přijato orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi po řádném zohlednění:

- a) posouzení dceřiných podniků, jež provedly relevantní orgány příslušné k řešení krize,

stanoviska orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, není-li tento orgán totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA.

Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a) a b).

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce.

Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

5. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, bude toto rozhodnutí přijato orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, jestliže budou splněny všechny následující podmínky:

- a) byly náležitě zohledněny názory a výhrady vyjádřené orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a

- b) bylo náležitě zohledněno stanovisko orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, není-li tento orgán totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi;

- c) bylo posouzeno dodržení podmínek čl. 45g odst. 2.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky na individuálním základě své rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím EBA. Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a), b) a c).

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce.

Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použijí se rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Společné rozhodnutí a jakákoli rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

6. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně konsolidovaného požadavku a úrovně požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, platí následující:
 - a) rozhodnutí o konsolidovaném požadavku bude přijato v souladu s odstavcem 4;
 - b) rozhodnutí o úrovni požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, bude přijato v souladu s odstavcem 4 poté, co:
 - i) bylo náležitě zohledněno rozhodnutí uvedené v písmeni a);
 - ii) byl posouzen soulad s čl. 45g odst. 2.
7. Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavců 4, 5 a 6 orgány příslušnými k řešení krize v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pro dotčené orgány příslušné k řešení krize závazná.

Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.
8. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány budou vyžadovat a ověřovat, že subjekty plní požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, a souběžně s vypracováním a udržováním plánů řešení krize přijímají rozhodnutí podle tohoto článku.
9. Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi informuje orgán EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, které byly stanoveny:
 - a) na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi;
 - b) na individuálním základě pro dceřiné podniky skupiny řešící krizi.

Článek 45i Podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejnění požadavku

1. Subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 podávají svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize nejméně jednou ročně zprávy o:
 - a) objemu disponibilních položek, které splňují podmínky článku 45b nebo čl. 45g odst. 3, a o výši kapitálu a způsobilých závazků vyjádřené v souladu s čl. 45 odst. 2 po uplatnění odpočtů v souladu s články 72e až 72j nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) složení položek uvedených v písmeni a) včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení.
2. Subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 musí alespoň jednou za rok zveřejňovat následující informace:
 - a) objem disponibilních položek, které splňují podmínky článku 45b nebo čl. 45g odst. 3;
 - b) složení položek uvedených v písmeni a) včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení.

3. EBA vypracuje návrh prováděcích technických norem za účelem specifikace jednotných formátů, šablon a četnosti, jakož i šablon pro podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejňování uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

EBA předloží tyto prováděcí technické normy Komisi do [dvanácti měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Požadavky na zveřejnění platí ode dne, kdy bude poprvé v plném rozsahu splněn požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1.

Článek 45j Podávání zpráv pro orgán EBA

1. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány informují orgán EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, které byly stanoveny pro jednotlivé instituce v jejich pravomoci.
2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem specifikace jednotných formátů, šablon a definic týkajících se toho, jak orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány zjišťují a předávají informace orgánu EBA pro účely odstavce 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do [dvanácti měsíců od vstupu této směrnice v platnost]... *.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 45k Porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Případy porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky ze strany subjektů řeší relevantní orgány na základě minimálně jednoho z následujících:
 - a) pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize v souladu s články 17 a 18;
 - b) opatření uvedená v článku 104 směrnice 2013/36/ES;
 - c) opatření včasného zásahu podle článku 27;
 - d) správní sankce a jiná správní opatření v souladu s článkem 110 a s článkem 111.
2. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány vzájemně konzultují při výkonu svých příslušných pravomocí uvedených v odst. 1 písm. a) až d).

Článek 45l Zprávy

1. EBA ve spolupráci s příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize předkládá Komisi zprávu obsahující posouzení přinejmenším následujícího:
 - a) jak byl požadavek na kapitál a přípustné závazky proveden na vnitrostátní úrovni, a zejména, zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné subjekty mezi členskými státy liší;

* Úřední věstník vloží datum: dvanáct měsíců po vstupu této směrnice v platnost.

- b) jak byla orgány příslušnými k řešení krize uplatňována pravomoc požadovat od institucí plnění požadavku prostřednictvím nástrojů uvedených v čl. 45b odst. 2 a zda se mezi členskými státy vyskytly rozdíly ohledně výkonu této pravomoci.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zohlední:

- a) dopad minimálního požadavku a jeho případně navržených harmonizovaných výší na:
 - i) finanční trhy obecně a trhy s nezajištěnými dluhopisy a deriváty zvlášť;
 - ii) modely podnikání a strukturu rozvah institucí, zejména jejich profil a strategii financování, a právní a provozní strukturu skupin;
 - iii) ziskovost institucí, zejména jejich náklady na financování;
 - iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;
 - v) finanční inovace;
 - vi) využívání smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a povahu a prodejnost takových nástrojů;
 - vii) rizikové chování institucí;
 - viii) míru zatížení aktiv institucí;
 - ix) opatření přijatá institucemi ke splnění minimálních požadavků, zejména rozsah, v jakém k plnění minimálního požadavku dochází snižováním poměru cizího financování aktiv, emisí dlouhodobých dluhopisů a získáváním kapitálu, a
 - x) výši úvěrů poskytovaných úvěrovými institucemi, se zvláštním zaměřením na úvěry pro mikropodniky a malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;
- b) interakci minimálních požadavků s požadavky na kapitál, pákový poměr a likviditu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU;
- c) schopnost institucí nezávisle získávat kapitál či financování na trzích za účelem plnění případně navržených harmonizovaných minimálních požadavků.

3. Zpráva uvedená v odstavci 1 bude vypracována za dva kalendářní roky a bude předána Komisi nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po posledním kalendářním roce, za který byla zpráva vydána.“

24. Článek 55 se nahrazuje tímto:

„Článek 55

Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů

- 1. Členské státy uloží institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby do smluvních podmínek zahrnuly smluvní podmínku, podle níž věřitel nebo smluvní strana smlouvy či nástroje, které zřizují daný závazek, uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu a konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo

zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize, za předpokladu, že tento závazek splňuje všechny následující podmínky:

- a) závazek není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;
- b) závazek není vkladem podle čl. 108 písm. a);
- c) závazek se řídí právem třetí země;
- d) závazek byl vydán nebo uzavřen po dni, kdy nabudou účinnosti ustanovení členského státu přijatá za účelem provedení tohoto oddílu.

2. Požadavek uvedený v odstavci 1 se nemusí použít v případech, kdy orgán členského státu příslušný k řešení krize určí, že byly splněny všechny následující podmínky:

- a) závazky nebo nástroje uvedené v prvním pododstavci mohou podle práva třetí země nebo závazné dohody s touto třetí zemí podléhat pravomocem k odpisu a konverzi, jež má orgán členského státu příslušný k řešení krize;
- b) právně, smluvně nebo ekonomicky je neproveditelné, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zahrnul tuto smluvní podmínku do smluvních podmínek určitých závazků;
- c) upuštění od požadavku uvedeného v odstavci 1 v případě určitých závazků nebrání způsobilosti institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) k řešení krize.

Závazky uvedené v písmeni b) a c) nezahrnují dluhové nástroje, které jsou nezajištěnými závazky, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroji kapitálu tier 2. Navíc jsou prioritní vůči závazkům, které se započítávají do minimálního požadavku na kapitál a přípustné závazky.

Závazky, které v souladu s písmenem b) a c) nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1, se nezapočítávají do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

- 3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vyžadovat, aby orgánům poskytly právní stanovisko týkající se právní vymahatelnosti a účinnosti takové podmínky uvedené v odstavci 1.
- 4. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnul do smluvních ustanovení, jimiž se řídí příslušný závazek, podmínku v souladu s požadavkem v odstavci 1, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.
- 5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení seznamu závazků, na něž se vztahuje vyloučení podle odstavce 1, a obsahu smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání institucí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

- 6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem za účelem specifikace podmínek, za nichž by bylo právně, smluvně nebo ekonomicky neproveditelné, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zahrnul smluvní

podmínku uvedenou v odstavci 1 do smluvních podmínek určitých závazků, a za nichž by upuštění od požadavku uvedeného v odstavci 1 nebránilo způsobilosti této instituce nebo subjektu k řešení krize.

EBA tyto návrhy regulačních technických norem předloží Komisi.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

25. V čl. 63 odst. 1 se doplňuje nové písmeno n), které zní:

„n) pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění, kterou instituce nebo subjekt uvedené v odstavci 1 mají, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že uplatnění této pravomoci pozastavit povinnost je nutné pro účinné uplatnění jednoho nebo více nástrojů k řešení krize nebo pro účely ocenění v souladu s článkem 36.“

26. V čl. 63 odst. 1 se vkládají nové odstavce 1a a 1b, které znějí.

„1a. Období pozastavení v souladu s odst. 1 písm. n) nesmí překročit minimální období, které orgán příslušný k řešení krize považuje za nutné pro účinné uplatnění jednoho nebo více nástrojů k řešení krize nebo pro účely ocenění na základě článku 36, a v žádném případě nepřekročí 5 pracovních dní.

1b. Pozastavení podle odst. 1 písm. n) se nevztahuje na:

- a) povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, vůči ústředním protistranám a ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči centrálním bankám;
- b) způsobilé pohledávky pro účely směrnice 97/9/ES;
- c) pojištěné vklady definované v čl. 2 odst. 1 bodě 94.“

27. Do názvů článků 59 a 60 se vkládají slova „a způsobilých závazků“.

28. V článku 59 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků může být vykonána buď:

- a) nezávisle na opatření k řešení krize; nebo
- b) v kombinaci s opatřením k řešení krize, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32 a 33.

Pravomoc k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize může být uplatněna pouze ve vztahu ke způsobilým závazkům, které splňují podmínky uvedené v čl. 45g odst. 3 písm. a), s výjimkou podmínek týkajících se zbytkové doby splatnosti závazků.“

29. V čl. 59 odst. 2 a 3 se slova „kapitálové nástroje“ v příslušném pádě nahrazují slovy „kapitálové nástroje a závazky uvedené v odstavci 1“ v příslušném pádě.

30. V čl. 59 odst. 4 a 10 se slova „kapitálové nástroje“ v příslušném pádě nahrazují slovy „kapitálové nástroje nebo závazky uvedené v odstavci 1“ v příslušném pádě.

31. V čl. 60 odst. 1 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) jistina způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 anebo se jak odepíše, tak konvertuje na uvedené nástroje, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo do plné výše příslušných způsobilých závazků, podle toho, která hodnota je nižší.“

32. V článku 60 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud se jistina příslušného kapitálového nástroje nebo způsobilého závazku odepíše:

- a) snížení této jistiny je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připisování uvedeným v čl. 46 odst. 3;
- b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje a závazku uvedeného v čl. 59 odst. 1 nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;
- c) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů a závazků uvedených v čl. 59 odst. 1 není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 3.“

33. V čl. 60 odst. 3 se slova „příslušné kapitálové nástroje“ v příslušném pádě nahrazují slovy „příslušné kapitálové nástroje a závazky uvedené v čl. 59 odst. 1“ v příslušném pádě.

34. V čl. 69 odst. 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, vůči ústředním protistranám, vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči centrálním bankám;“.

35. V článku 70 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgány příslušné k řešení krize nevykonají pravomoc uvedenou v odstavci 1 ve vztahu k jakýmkoli právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, ústředních protistran, ústředních protistran z třetích zemí uznaných orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a centrálních bank, která plynou z aktiv, která zastavila nebo poskytla instituce v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.“

36. V článku 71 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na systémy nebo provozovatele systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, ústřední protistrany a ústřední protistrany z třetích zemí uznané orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a centrální banky.“

37. V článku 88 se slova „článek 45“ v příslušném pádě nahrazují slovy „články 45 až 45i“ v příslušném pádě.

38. V čl. 88 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„S výhradou článku 89 orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v člancích 12, 13, 16, 18, 45 až 45i, 91 a 92 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.“

39. Článek 89 se nahrazuje tímto:

*„Článek 89
Evropská kolegia k řešení krize*

1. Pokud instituce z třetí země nebo mateřský podnik z třetí země má dceřiné instituce v Unii nebo mateřské podniky v Unii usazené v nejméně dvou členských státech anebo pokud má nejméně dvě pobočky v Unii, které nejméně dva členské státy považují za významné, zřídí orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto subjekty usazené nebo v nichž se nacházejí tyto významné pobočky, jedno evropské kolegium k řešení krize.

2. Evropské kolegium k řešení krize uvedené v odstavci 1 vykonává funkce a plní úkoly uvedené v článku 88 ve vztahu k subjektům uvedeným v odstavci 1, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k pobočkám.

Úkoly, které má provádět evropské kolegium k řešení krize podle odstavce 2, zahrnují stanovení požadavku uvedeného v člancích 45 až 45i.

Při stanovení požadavku uvedeného v člancích 45 až 45i zohledňují členové evropského kolegia k řešení krize případnou globální strategii řešení krize přijatou orgány třetích zemí.

Pokud v souladu s globální strategií řešení krize dceřiné instituce v Unii nebo mateřský podnik v Unii a jeho dceřiné instituce nepředstavují subjekty řešící krizi a pokud členové evropského kolegia k řešení krize s touto strategií souhlasí, musí dceřiné instituce v Unii nebo mateřský podnik v Unii splnit požadavek čl. 45g odst. 1 na konsolidovaném základě tím způsobem, že subjektu z třetí země řešícímu krizi vydají způsobilé nástroje uvedené v čl. 45g odst. 3 písm. a) a b).

3. Pokud všechny dceřiné instituce v Unii, jejichž mateřským podnikem je instituce z třetí země nebo mateřský podnik z třetí země, jsou v držení jednoho mateřského podniku v Unii, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize členského státu, kde je usazen mateřský podnik v Unii.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize mateřského podniku v Unii nebo dceřiné instituce v Unii s nejvyšší hodnotou celkových držených rozvahových aktiv.

4. Členské státy mohou po vzájemné dohodě všech příslušných stran upustit od požadavku zřídit evropské kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou funkce a úkoly uvedené v tomto článku, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v evropských kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na evropská kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

5. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku evropské kolegium k řešení krize v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 88.“

40. Článek 110 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření, která se použijí v případě neplnění vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice nebo ustanovení nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*], a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy institucím, finančním institucím nebo mateřským podnikům v Unii ve smyslu této směrnice anebo ústředním protistranám, členům clearingového systému ústřední protistrany nebo mateřským podnikům ve smyslu nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*] vznikají povinnosti uvedené v odstavci 1, anebo v případech porušení předpisů mohly být s výhradou podmínek stanovených vnitrostátním právem uloženy správní sankce členům vedoucího orgánu ve smyslu této směrnice nebo členům rady ve smyslu nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*] a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.“;

c) v odstavci 3 se první věta nahrazuje tímto:

„Pravomoc ukládat správní sankce stanovené v této směrnici má být v závislosti na druhu porušení předpisů svěřena orgánům příslušným k řešení krize nebo, nejde-li o tentýž orgán, příslušným orgánům.“

41. Článek 111 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) nejsou sestaveny, vedeny a aktualizovány ozdravné plány a skupinové ozdravné plány, čímž je porušen článek 5 nebo 7 této směrnice nebo článek 9 nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*];

b) příslušnému orgánu nebyl oznámen úmysl poskytnout vnitroskupinovou finanční podporu, čímž byl porušen článek 25 této směrnice;

c) nebyly poskytnuty všechny informace nezbytné pro vypracování plánů řešení krize, čímž byl porušen článek 11 této směrnice nebo článek 14 nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*];

d) vedoucí orgán instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice anebo rada ústřední protistrany ve smyslu nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*] neoznámily příslušnému orgánu, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice anebo ústřední protistrana jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, čímž porušily článek 81 této směrnice nebo čl. 68 odst. 1 nařízení [*o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran*].“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční instituci, mateřský podnik v Unii, ústřední protistranu nebo jinou právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;“;

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) dočasný zákaz výkonu funkcí v institucích nebo subjektech uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice anebo v ústředních protistranách pro kteréhokoliv člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, nebo pro radu ústřední protistrany anebo pro kteroukoliv jinou fyzickou osobu, kteří byli shledáni odpovědnými;“.

42. Článek 112 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány na svých úředních internetových stránkách zveřejnily alespoň veškeré správní sankce, proti nimž nebylo podáno odvolání nebo proti nimž bylo právo na odvolání vyčerpáno a které tyto orgány uložily za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice nebo ustanovení nařízení [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“;

b) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) pokud by zveřejnění, lze-li to zjistit, způsobilo zúčastněným institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice nebo ústředním protistranám nebo fyzickým osobám nepřiměřenou škodu.“;

c) odstavec 4 se mění takto:

i) první věta se nahrazuje tímto:

„EBA předloží do 3. července 2016 Komisi zprávu o zveřejňování sankcí členskými státy bez uvedení totožnosti, jak je stanoveno v odstavci 2, za nedodržování vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici, a zejména o tom, zda v tomto směru existují mezi členskými státy významné rozdíly.“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Do [...] předloží ESMA Komisi podobnou zprávu o zveřejňování sankcí za nedodržování ustanovení nařízení [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“.

43. Článek 113 se nahrazuje tímto:

„Článek 113

Centrální databáze vedené orgány EBA a ESMA

1. S výhradou požadavků profesního tajemství uvedených v článku 84 informují orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány orgán EBA o všech správních sankcích, které uložily podle článku 111 za porušení vnitrostátních ustanovení provádějících tuto směrnici, jakož i o odvolacím řízení proti těmto sankcím a jeho výsledku.

S výhradou požadavků profesního tajemství uvedených v článku 71 nařízení [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány odpovídajícím způsobem informují orgán ESMA, pokud jde o správní sankce uložené za porušení uvedeného nařízení.

2. EBA a ESMA vedou centrální databáze sankcí, které jim byly nahlášeny, výhradně pro účely výměny informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a tyto databáze

jsou přístupné pouze orgánům příslušným k řešení krize a jsou aktualizovány na základě informací jimi poskytnutých.

3. EBA a ESMA vedou centrální databáze sankcí, které jim byly nahlášeny, výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány a tyto databáze jsou přístupné pouze příslušným orgánům a jsou aktualizovány na základě informací jimi poskytnutých.
4. EBA a ESMA provozují internetové stránky s odkazy na sankce zveřejněné jednotlivými orgány příslušnými k řešení krize a jednotlivými příslušnými orgány podle článku 112 a uvedou, po jakou dobu jednotlivé členské státy sankce zveřejňují.“

Článek 2

Změna směrnice 98/26/ES

V článku 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) „ústřední protistranou“ rozumí ústřední protistrana definovaná v čl. 2 bodě 1 nařízení (EU) č. 648/2012;“.

V článku 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) „účastníkem“ rozumí instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce, provozovatel systému nebo člen clearingového systému ústřední protistrany, jíž bylo vydáno povolení podle článku 17 nařízení (EU) č. 648/2012;“.

Článek 3

Změny směrnice 2002/47/ES

Směrnice 2002/47/ES se mění takto:

V článku 1 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Články 4 až 7 této směrnice se nevztahují na jakékoli omezení vymáhání dohod o finančním zajištění nebo jakékoli omezení účinnosti dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty, doložky o závěrečném vypořádání nebo ustanovení o vzájemném započtení, které je uloženo podle hlavy IV kapitoly V nebo VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU nebo podle hlavy V kapitoly IV nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] nebo na jakékoli omezení, které je uloženo na základě podobných pravomocí v právu členského státu, za účelem usnadnit řádné řešení krize jakéhokoli subjektu uvedeného v odst. 2 písm. c) bodě iv), který podléhá zárukám přinejmenším rovnocenným těm, jež jsou uvedeny v hlavě IV kapitole VII směrnice 2014/59/EU a v hlavě V kapitole V nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“

Článek 9a se nahrazuje tímto:

„Článek 9a

Směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU a nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]

Touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU a nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“

Článek 4

Změna směrnice 2004/25/ES

V článku 4 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy zajistí, aby se čl. 5 odst. 1 této směrnice nepoužil v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU nebo podle hlavy V nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]“.

Článek 5

Změna směrnice 2005/56/ES

V článku 3 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila na společnost nebo společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU nebo podle hlavy V nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]“.

Článek 6

Změny směrnice 2007/36/ES

Směrnice 2007/36/EU se mění takto:

a) v článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU nebo podle hlavy V nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“;

b) v článku 5 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy zajistí, aby pro účely směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] mohla valná hromada většinou dvou třetin platných hlasů rozhodnout – nebo změnit stanovy tak, aby předepisovaly –, aby se valná hromada, která rozhodne o navýšení kapitálu, svolávala v kratší oznamovací lhůtě než podle odstavce 1 tohoto článku za předpokladu, že se tato valná hromada koná nejdříve po uplynutí deseti kalendářních dní od svolání, že jsou splněny podmínky uvedené v článku 27 nebo 29 směrnice 2014/59/EU anebo článku 19 nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] a že navýšení kapitálu je nezbytné k odvrácení podmínek zahájení řešení krize stanovených v člancích 32 a 33 směrnice 2014/59/EU nebo v článku 22 nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“

Článek 7

Změna směrnice 2011/35/EU

V článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila na společnost nebo společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU nebo podle hlavy V nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]“.

Článek 8

Změna směrnice 2012/30/EU

V článku 45 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se článek 10, čl. 19 odst. 1, čl. 29 odst. 1, 2 a 3, čl. 31 odst. 2 první pododstavec, články 33 až 36 a články 40, 41 a 42 této směrnice nepoužily v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU nebo podle hlavy V nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“

Článek 9

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.
Členské státy tyto předpisy použijí ode dne [datum – šest měsíců od data provedení].
2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Čl. 1 odst. 1, 40, 41, 42 a 43 a články 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8 vstupují v platnost dne [datum – vstup nařízení [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] v platnost].

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*